

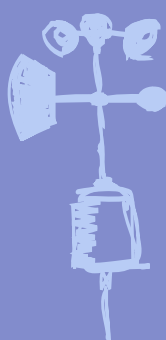
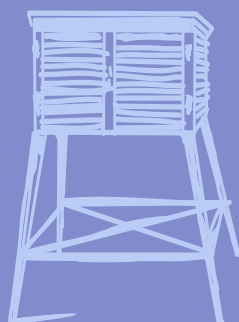
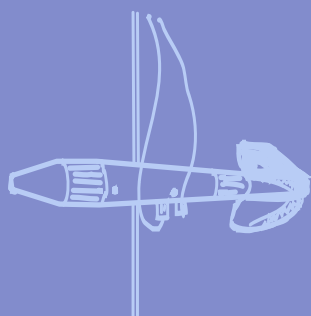
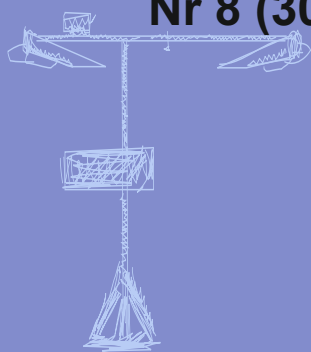
Nr 8 (301)

ISSN 1730-6124

BIULETYN

PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY
HYDROLOGICZNO-
METEOROLOGICZNEJ

SIERPIEŃ 2026



INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY



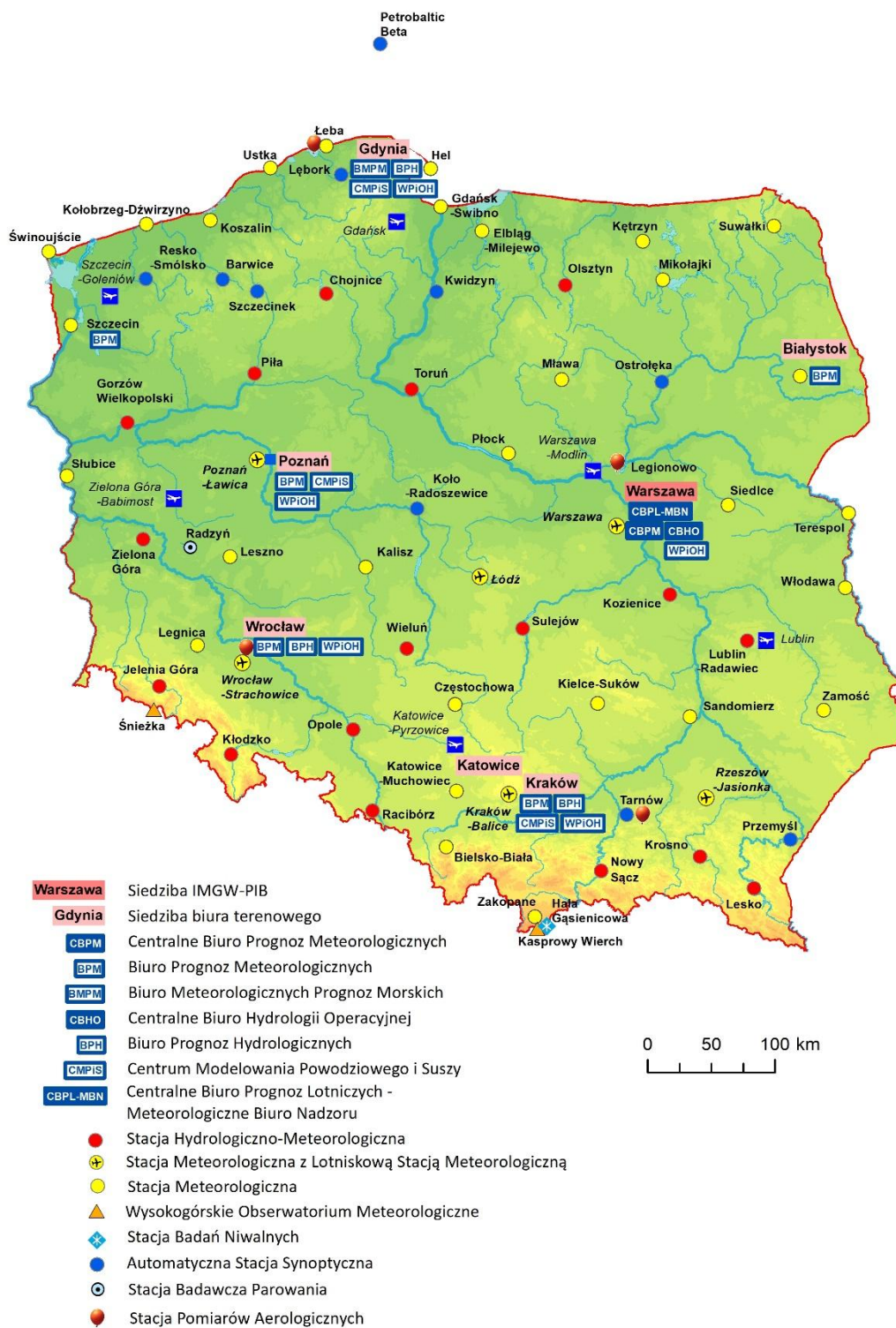
Redakcja biuletynu:

Agnieszka Pietrzykowska

Sławomir Wereski – redaktor naczelny

Pomiary i obserwacje, których wyniki zamieszczono w Biuletynie wykonywane są przez Państwową Służbę Hydrologiczno-Meteorologiczną IMGW-PIB.

Dane w Biuletynie (meteorologiczne i hydrologiczne) pochodzą z operacyjnej bazy danych i ich wartości mogą ulec zmianie po weryfikacji.



SPIS TREŚCI

1.	Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w sierpniu 2026	4
2.	Warunki meteorologiczne	6
3.	Warunki hydrologiczne	21
4.	Odptyw rzeczny	30
5.	Jeziora	33
6.	Parowanie z powierzchni wody	38

TABELE

2.1.	Charakterystyki meteorologiczne w sierpniu 2026	18
3.1.	Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)	21
3.2.	Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC)	23
3.3.	Stacje wodowskazowe, na których stan wody w sierpniu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)	25
4.1.	Odptyw w sierpniu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych	31
5.1.	Morfometria i zlewnie jezior.....	33
5.2.	Stan i temperatura wody jezior w sierpniu 2026.....	36
5.3.	Przezroczystość wody [m].....	36
6.1.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m ² sierpień 2026.....	38
6.2.	Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km ²	39
6.3.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - sierpień 2026	39
6.4.	Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior - lipiec 2026.....	40

RYSUNKI

2.1.	Mapa synoptyczna (2 VIII 2026, godz. 12 UTC).....	6
2.2.	Mapa synoptyczna (6 VIII 2026, godz. 00 UTC).....	7
2.3.	Mapa synoptyczna (8 VIII 2026, godz. 12 UTC).....	8
2.4.	Mapa synoptyczna (13 VIII 2026, godz. 00 UTC).....	9
2.5.	Mapa synoptyczna (19 VIII 2026, godz. 12 UTC).....	10
2.6.	Mapa synoptyczna (27 VIII 2026, godz. 12 UTC).....	11
2.7.	Mapa synoptyczna (29 VIII 2026, godz. 00 UTC).....	12
2.8.	Średnia miesięczna temperatura powietrza w sierpniu 2026	16
2.9.	Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w sierpniu 2026, w stosunku do średniej 1991-2020	16
2.10.	Miesięczna suma opadu atmosferycznego w sierpniu 2026	17
2.11.	Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w sierpniu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020	17
2.12.	Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w sierpniu 2026	19
3.1.	Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w sierpniu 2026.....	27
3.2.	Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w sierpniu 2026.....	28
3.3.	Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w sierpniu 2026	29
4.1.	Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach	30
5.1.	Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej	33
5.2.	Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych	37
6.1.	Lokalizacja stacji ewaporometrycznych	38

1. Ogólna ocena sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej w sierpniu 2026*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w sierpniu 2026 roku wynosiła 19,1°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 0,7°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „bardzo ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny sierpień na północy, poza krańcami zachodnimi, i w środkowej części Polski był przeważnie w normie. Na pozostałym obszarze kraju sierpień był powyżej normy, a lokalnie na południowym wschodzie Polski znacznie powyżej normy. Najwyższe ujemne odchylenie od normy odnotowano w Helu, gdzie średnia miesięczna temperatura powietrza wyniosła 17,9°C, co stanowiło wartość o 0,3°C poniżej normy z wielolecia 1991-2020. Najniższa miesięczna średnia temperatura powietrza w tegorocznym sierpniu w Polsce była w Elblągu, Łęborku i w Suwałkach, gdzie wyniosła 17,2°C. Najwyższe dodatnie odchylenie od normy zanotowano w Krośnie: 2,2°C, gdzie średnia miesięczna temperatura wyniosła 20,7°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura została zanotowana w Rzeszowie i wyniosła 20,8°C. Najwyższą temperaturę maksymalną: 38,8°C, zanotowano w Kozienicach 5 VIII, a najniższą temperaturę minimalną, 1,0°C w Tarnowie 13 VIII.

Pod względem opadów tegoroczny sierpień był bardzo zróżnicowany. Od Pomorza przez Warmię, Kujawy, przeważający obszar Mazowsza, Wielkopolskę, Ziemię Łódzką, po przeważającą część Ziemi Lubuskiej, Dolny Śląsk i Opolszczyznę był wilgotny i bardzo wilgotny (od 111% do 150 % normy opadowej), a lokalnie także skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy). W granicach normy opadowej (90–110% normy) sierpień był jedynie gdzieś na północnym wschodzie, północnym zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju. Na południu, południowym wschodzie, północnym zachodzie i krańcach północno-wschodnich było przeważnie sucho i bardzo sucho (50-89% normy), a lokalnie na krańcach północno-zachodnich także skrajnie sucho (poniżej 50% normy opadowej). Najwyższe przekroczenie normy miesięcznej wystąpiło w Poznaniu, gdzie spadło 114,9 mm opadu, co stanowiło 205,5% normy. Najwyższa miesięczna suma opadów wystąpiła w Jeleniej Górze: 131,4 mm, co stanowiło 148,5% normy dla tej stacji. Najniższa miesięczna suma opadów wystąpiła w Świnoujściu: 21,4 mm, co stanowiło 35,4% normy opadowej. Najwyższą dobową wysokość opadu zanotowano w Jeleniej Górze 21 VIII i wyniosła ona 82,2 mm.

Na rzekach w sierpniu notowano głównie tendencję spadkową, rzadziej stabilizację, przy czym niemal przez cały miesiąc widoczne były wahania związane ze wpływem wody opadowej i z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, powodujący zmiany poziomu morza. W sierpniu przekroczenie stanu alarmowego zanotowano jedynie na rzece Wąska w Pastęku (zlewnia Zalewu Wiślanego) w dniu 23 VIII o 35 cm. W sierpniu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 67 stacjach hydrologicznych, na 41 w dorzeczu Wisły i na 26 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano na stacji hydrologicznej Bardo na Nysie Kłodzkiej (12, 15, 16 i 17 VIII), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 16 cm.

W sierpniu wartość odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry był wyraźnie niższe od normy. W przekrojach rzek Przymorza wahał się w granicach normy.

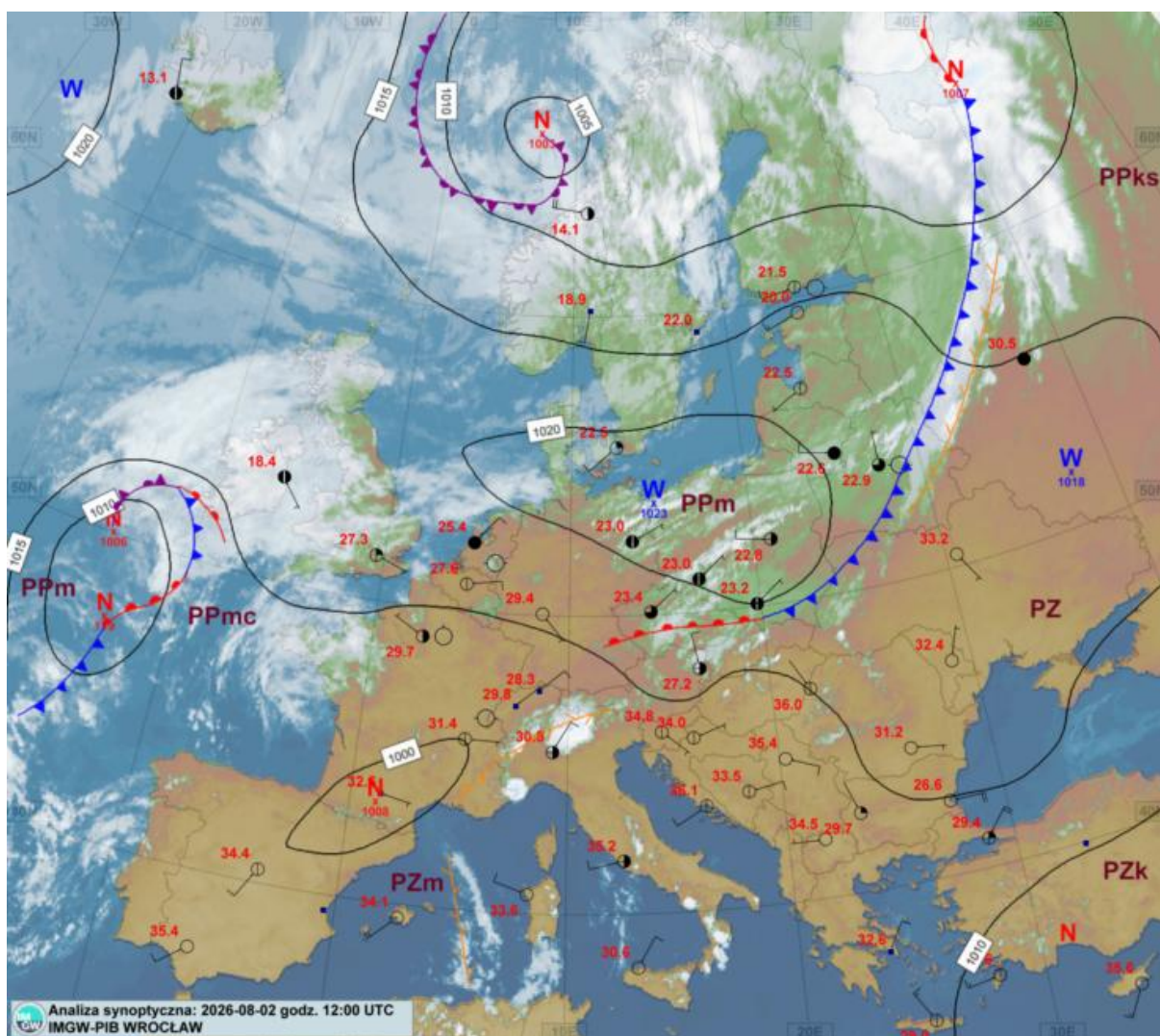
W sierpniu nastąpił niewielki spadek średniego (dla wszystkich jezior) poziomu wody (-1 cm). W porównaniu do wielkości średnich z wielolecia: nadmiar wody stwierdzono w siedmiu zbiornikach (najwięcej w Dadaju), niedobór wody w trzech akwenach (najwięcej w Powidzkim), a średnie poziomy wody zarejestrowano w pozostałych dwu jeziorach (Sławianowskie i Raduńskie G.). Średnia temperatura wody mierzona przy wodowskazach wszystkich kontrolowanych jezior wyniosła 21,1°C i była wyższa od lipcowej o 0,4°C.

W sierpniu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m², z wyjątkiem stacji w Pile (suma równa średniej), były powyżej średniej z wielolecia. Wynosiły od 84 mm w Borucinie do 125 mm w Sulejowie.

* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

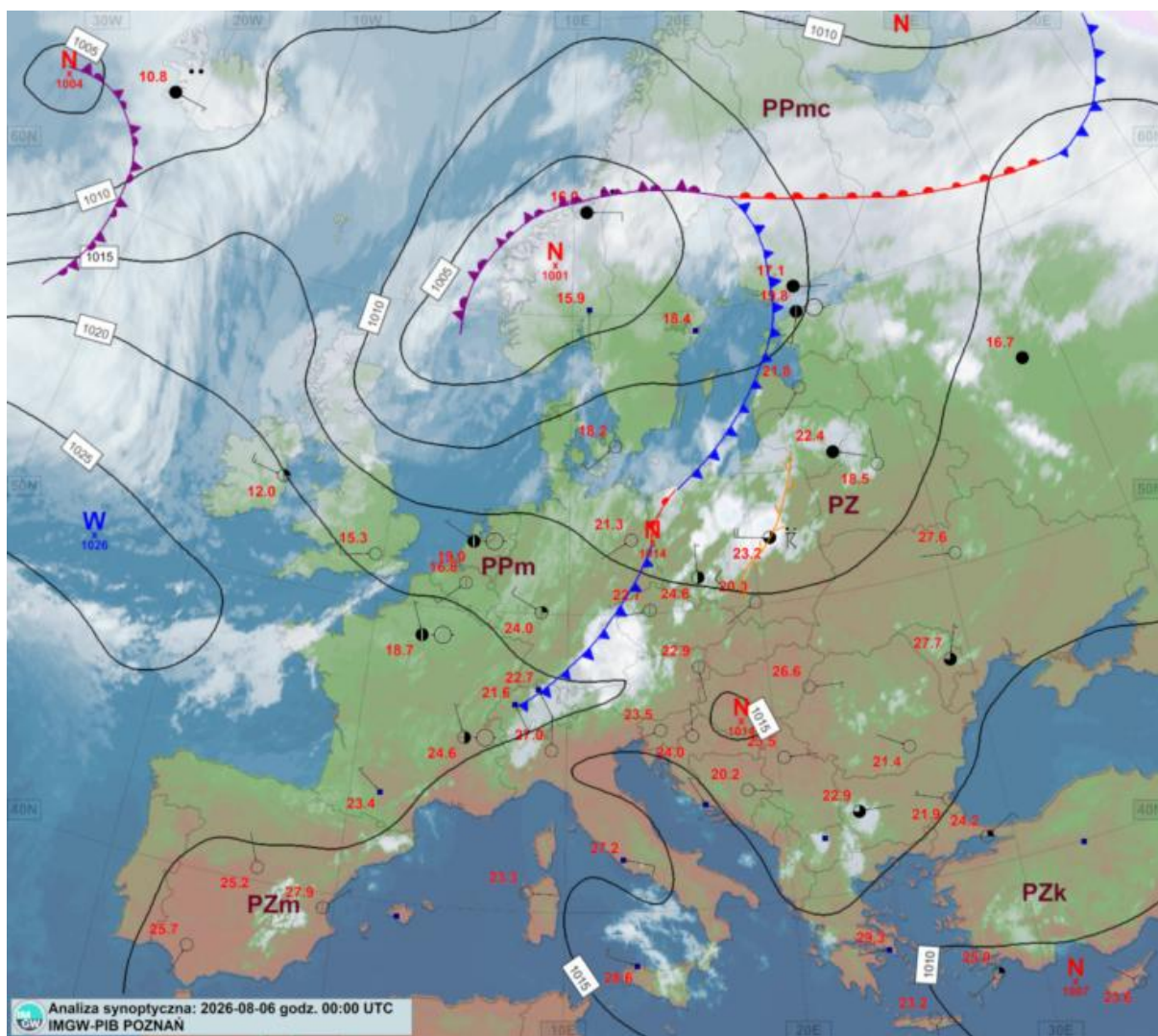
2. Warunki meteorologiczne

1 VIII Polska znajdowała się pod wpływem niżu z ośrodkiem nad obszarem naszego kraju, pod koniec dnia zaczęła się dostawać w zasięg wyżu, którego centrum znajdował się nad Niemcami, przemieszczało się na wschód. Wyż ten kształtował pogodę w Polsce do 3 VIII, jedynie na południu kraju oddziaływała jeszcze zatoka niżowa z pofalowanym frontem atmosferycznym. W tym okresie nad przeważającą część kraju napływało powietrze polarne morskie, tylko na południu zalegało powietrze pochodzenia zwrotnikowego. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami wzrastające do dużego. Występowały przelotne opady deszczu, a miejscami także burze. Najwyższa dobową sumą opadów w tym czasie to 54 mm – zanotowana 1 VIII w miejscowości Lubień (woj. małopolskie). Nad ranem lokalnie tworzyły się krótkotrwałe mgły. 1 i 3 VIII temperatura maksymalna w południowej połowie kraju przekraczała 30°C. Najwyższa temperatura maksymalna zanotowana w tym okresie to 37,1°C w Koźenicach. Wiatr był słaby i umiarkowany, okresami dość silny, w czasie burz porywisty, początkowo z kierunków zachodnich i południowych, później z kierunków wschodnich. Najsilniejszy poryw wiatru zmierzono 3 VIII w Siedlcach: 20 m/s, a w górach na Śnieżce w dniu 1 VIII – także 20 m/s.



Rys. 2.1. Mapa synoptyczna (2 VIII 2026, godz. 12 UTC)

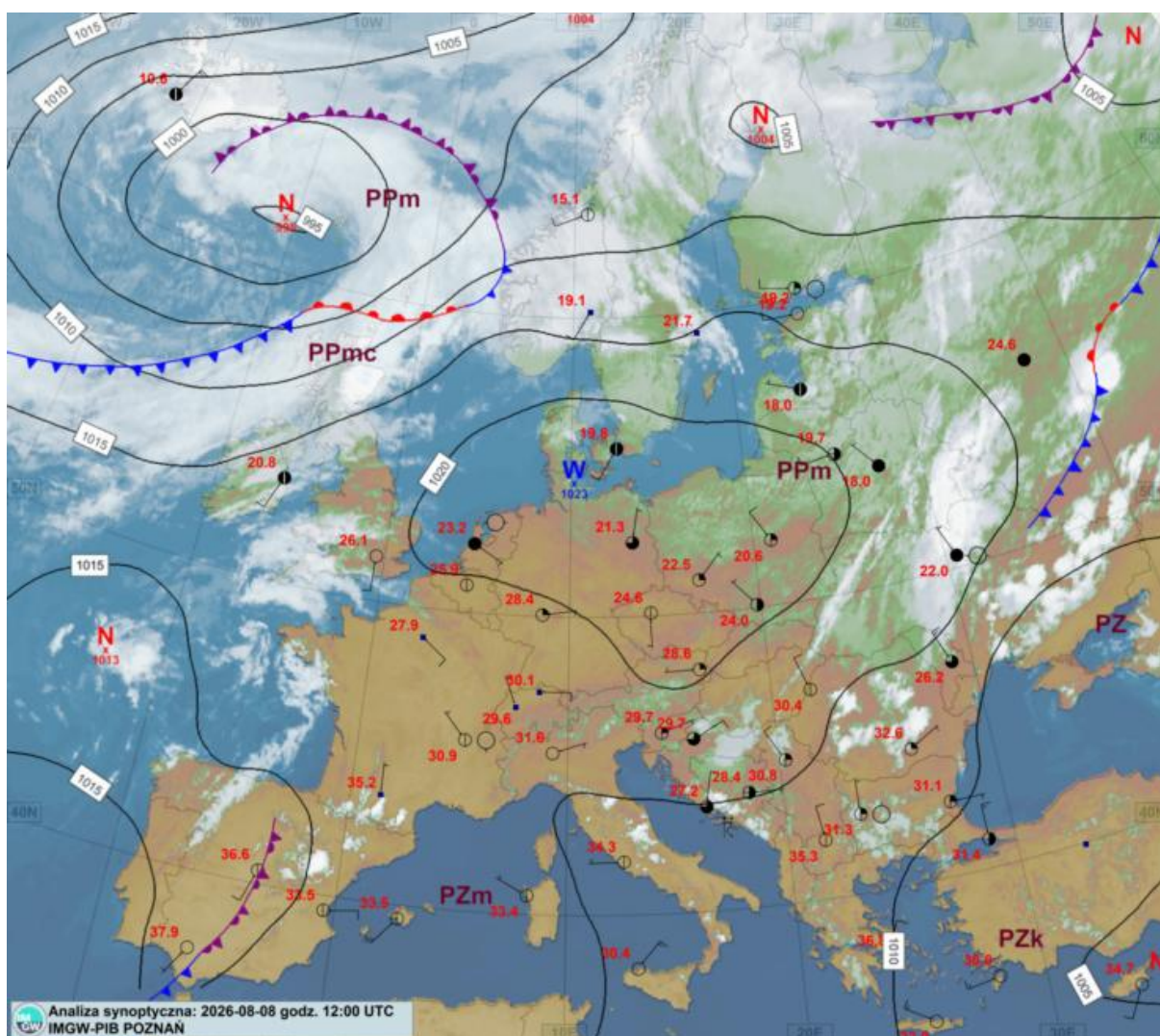
W okresie od 4 VIII do 6 VIII pogodę w kraju kształtował niż, którego ośrodek z rejonu Wysp Brytyjskich przemieszczał się nad Skandynawię. Napływało przeważnie powietrze zwrotnikowe, przejściowo nad północ i północny zachód kraju nieco chłodniejsze powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami duże. Występowały przelotne opady deszczu i burze. Podczas burz miejscami padał również grad. Najwyższą dobową sumę opadów zanotowano w miejscowości Jastrzębia (woj. małopolskie) i wyniosła ona 73 mm. Temperatura w wielu miejscach kraju osiągała wartości powyżej 30°C. Najwyższą temperaturę w tym okresie zanotowano w Kozienicach oraz Rzeszowie i wyniosła ona blisko 39°C. Była to najwyższa temperatura zmierzona w tym miesiącu, a temperatura na stacji w Kozienicach – dokładnie 38,8°C była najwyższą temperaturą zmierzoną w Polsce w sierpniu w wieloleciu 1951-2026. Wiatr w omawianym okresie był na ogół słaby, w czasie burz porywisty, przeważnie z kierunków zachodnich. Najsilniejszy poryw wiatru zanotowano 6 VIII w Kozienicach i było to 24 m/s. W tym okresie najwyższy poryw wiatru wysoko w górach wystąpił na Śnieżce 4 VIII i wyniósł 33 m/s.



Rys. 2.2. Mapa synoptyczna (6 VIII 2026, godz. 00 UTC)

W dniach 7-9 sierpnia Polska była w zasięgu wyżu, którego centrum z rejonu Wysp Brytyjskich przemieszczało się nad Rosję, jedynie początkowo na południu kraju oddziaływała

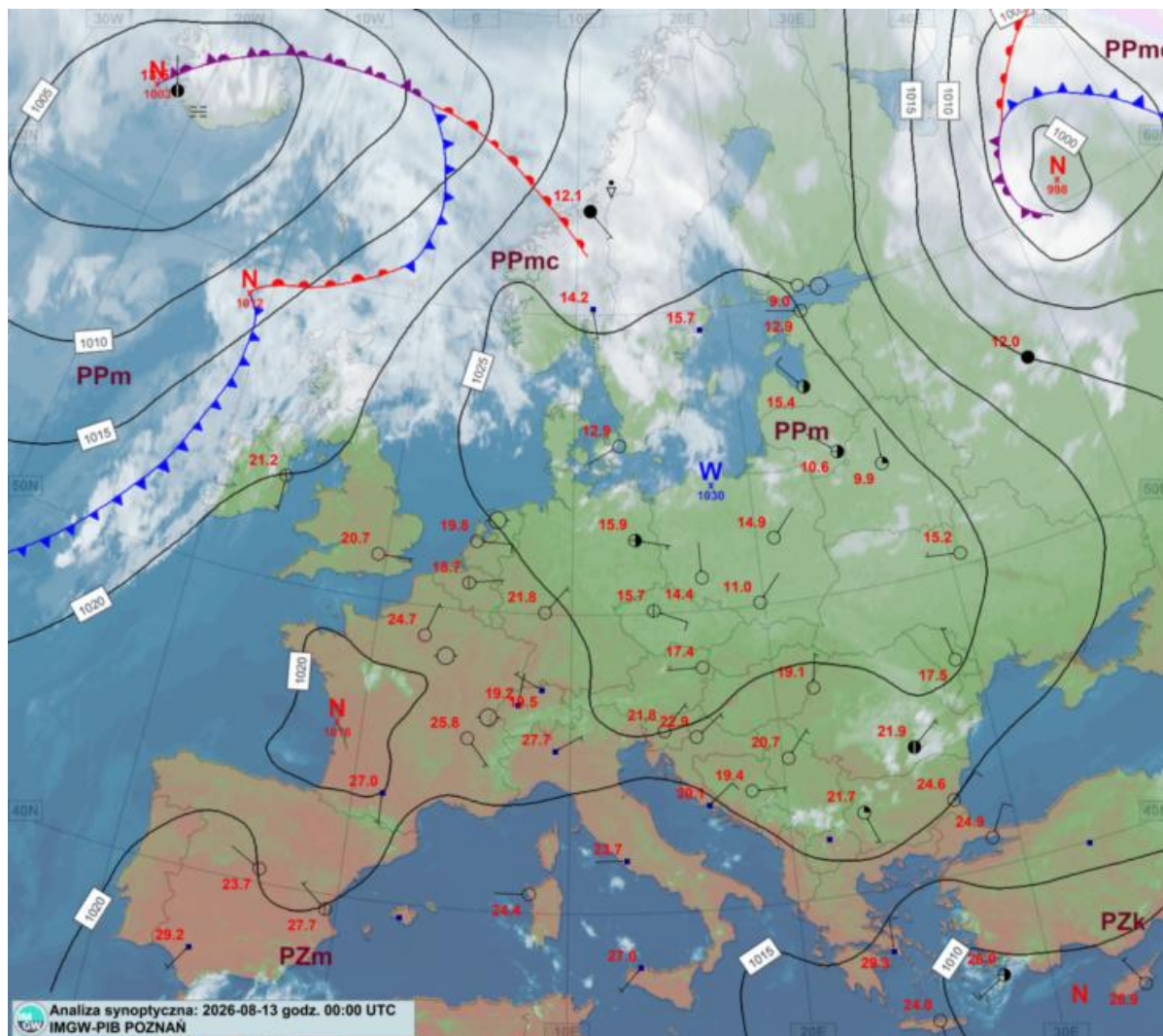
jeszcze zatoka niżowa z pofalowanym frontem atmosferycznym. W okresie tym nad obszar kraju napływało ciepłe powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami wzrastało ono do dużego i występowały przelotne opady deszczu, a miejscami także burze. Początkowo podczas burz opady lokalnie były ulewne, notowano także grad. Nocami tworzyły się lokalne mgły, gdzieśgęste. Najwyższą dobową sumę opadów zanotowano 7 VIII w miejscowości Kańczuga (woj. podkarpackie) i wyniosła ona 56 mm. Pod koniec okresu lokalnie na południowym zachodzie kraju temperatura maksymalna wyniosła nieco powyżej 30°C. Wiatr był słaby i umiarkowany, nad morzem także dość silny, okresami porywisty, przeważnie z kierunków zachodnich i północnych. Silniejsze porywy wiatru zanotowano 7 VIII w Lesku (19 m/s) oraz na Śnieżce (18 m/s).



Rys. 2.3. Mapa synoptyczna (8 VIII 2026, godz. 12 UTC)

10 VIII Polska znajdowała się przejściowo pod wpływem niżu znad Skandynawii, a w okresie od 11 VIII do 15 VIII przeszła w zasięg wyżu, którego centrum znad Morza Północnego przemieszczało się w kierunku Ukrainy. Napływało ciepłe powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było na ogół małe i umiarkowane, miejscami wzrastające do dużego i tam występowały przelotne opady deszczu, a 10 VIII także burze z bardzo silnymi porywami wiatru. Największą dobową sumę opadów zanotowano w miejscowości Silniczka (woj. łódzkie)

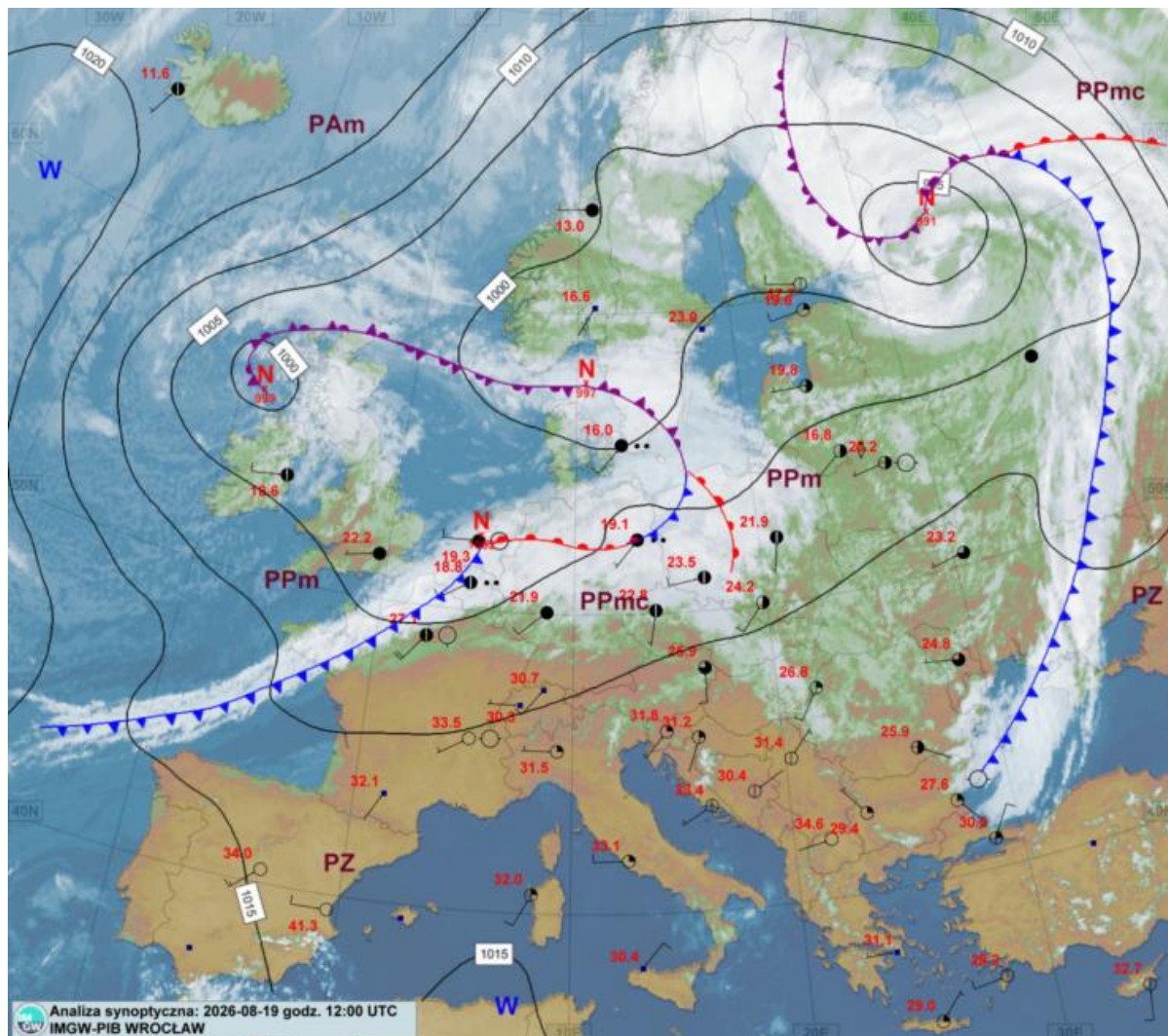
10 VIII i wyniosła ona 24 mm. W nocy lokalnie tworzyły się mgły. Na początku i pod koniec okresu temperatura miejscami osiągała wartości powyżej 30°C. Najwyższą temperaturę maksymalną 36°C zarejestrowano w Legnicy. Wiatr był słaby i umiarkowany, okresami porywisty, z kierunków zachodnich i północnych, a pod koniec okresu z kierunków południowych i wschodnich. W tym okresie największe wartości porywów wiatru zmierzono 10 VIII w Siedlcach (29 m/s) i Warszawie (20 m/s) oraz 11 VIII na Śnieżce (22 m/s).



Rys. 2.4. Mapa synoptyczna (13 VIII 2026, godz. 00 UTC)

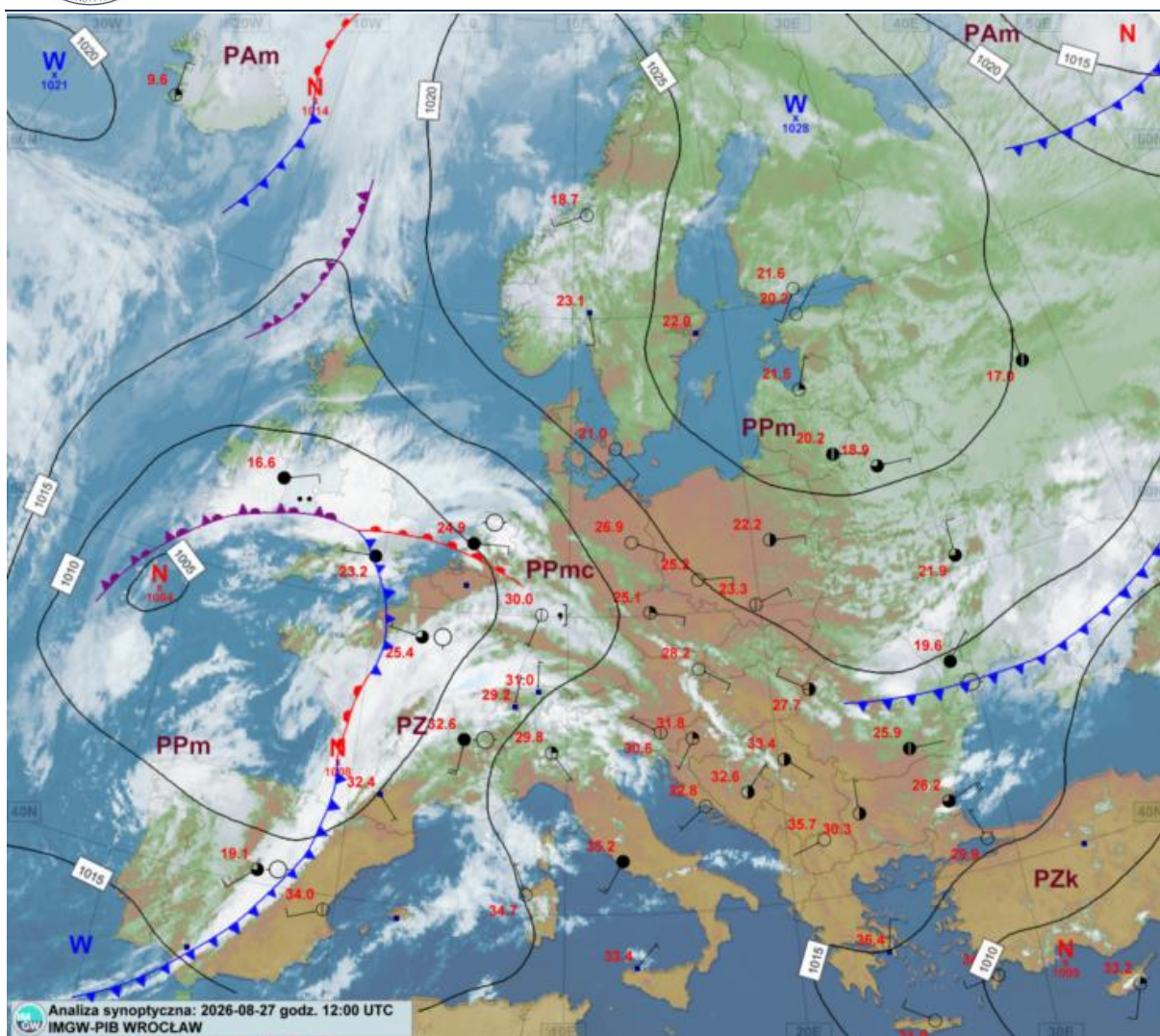
W dniach 16–23 sierpnia pogodę w Polsce kształtowały układy niżowe znad północnej i centralnej Europy oraz związane z nimi fronty atmosferyczne. Dominowała masa powietrza polarne morskie, jedynie przejściowo napływało cieplejsze powietrze zwrotnikowe. Zachmurzenie było przeważnie umiarkowane i duże, okresami pojawiały się roz pogodzenia. Występowały przelotne opady deszczu oraz burze. Burzom towarzyszyły umiarkowane i silne opady deszczu, miejscami także ulewne, oraz opady gradu. Najwyższą dobową sumę opadów z tego okresu zanotowała 21 VIII stacja w Małej Kopie (woj. dolnośląskie): 102 mm. W nocy okresami pojawiały się lokalne mgły. W tym okresie również notowano dni z temperaturą maksymalną przekraczającą miejscami 30°C. Najwyższa temperatura zmierzona w tych dniach to 34,6°C w Terespolu. Wiatr był słaby i umiarkowany, okresami dość silny i silny, miejscami

porywisty, z kierunków zachodnich i południowych. Najsilniejszy poryw wiatru zanotowano 22 VIII w Krakowie (23 m/s). Najsilniejsze porywy wiatru w górach wystąpiły na Śnieżce 20 VIII i na Kasprowym Wierchu 21 VIII – odpowiednio 44 m/s i 35 m/s.



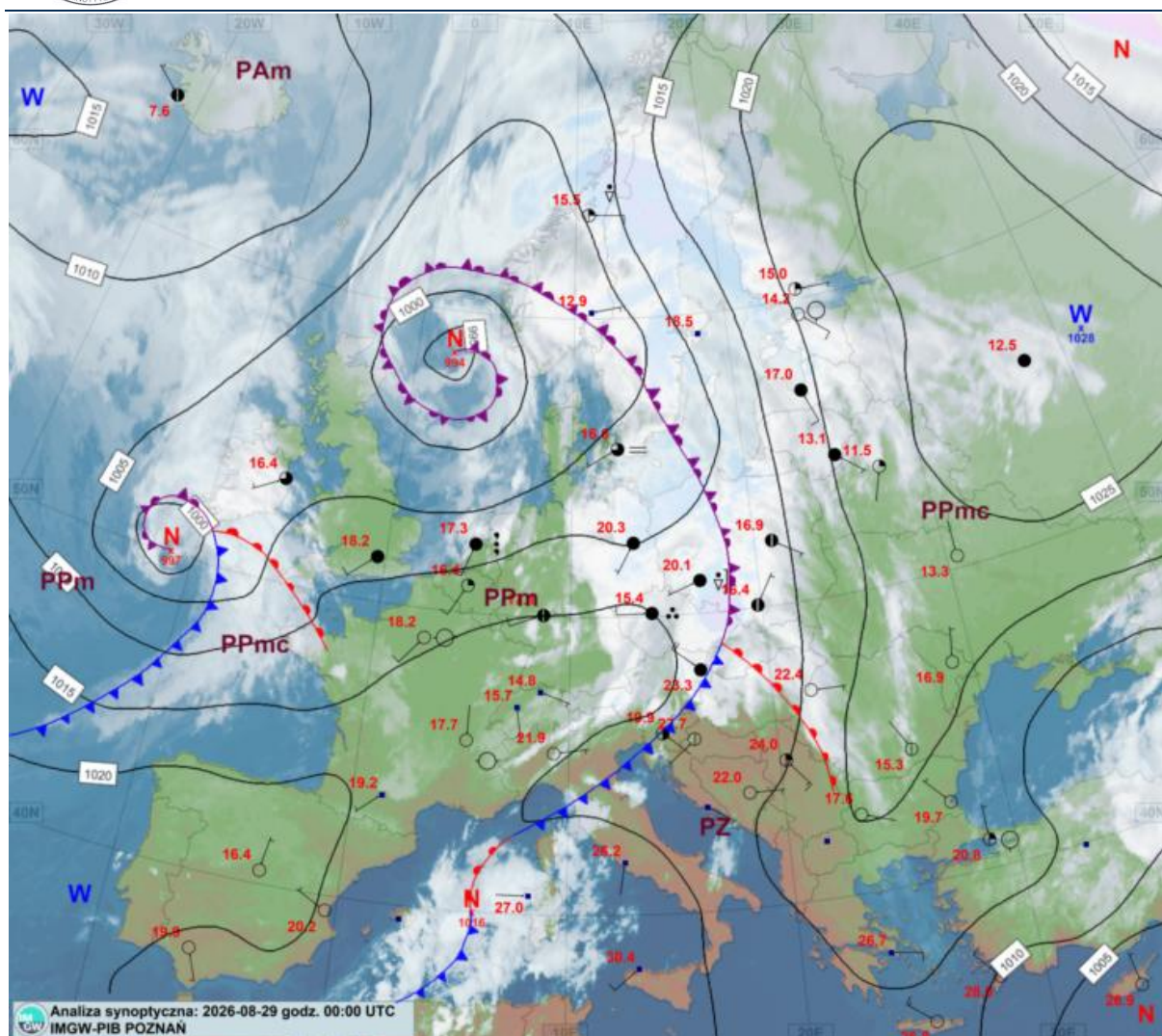
Rys. 2.5. Mapa synoptyczna (19 VIII 2026, godz. 12 UTC)

W okresie od 24 VIII do 27 VIII obszar Polski znajdował się w zasięgu wyżu, którego centrum przemieszczało się z nad Skandynawii nad północno-wschodnią Rosję. Napływało powietrze polarne morskie. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami duże. Miejscami występowały przelotne opady deszczu, lokalnie także burze. Nie zanotowano dobowych sum opadów przekraczających 20 mm. Nocami miejscami tworzyły się mgły, lokalnie gęste. Temperatura maksymalna w tym okresie nie przekraczała 30°C. Wiatr w tych dniach był słaby i umiarkowany, nad morzem także przejściowo dość silny, okresami porywisty, przeważnie z kierunków wschodnich. Najsilniejszy poryw wiatru zanotowano 24 VIII w Krakowie i było to 15 m/s. Najwyższy poryw wiatru na stacjach wysokogórskich wystąpił natomiast na Śnieżce w dniach 25 i 26 VIII i wyniósł 20 m/s.



Rys. 2.6. Mapa synoptyczna (27 VIII 2026, godz. 12 UTC)

W dniach 28-31 sierpnia Polska znajdowała się pod wpływem niżów, które przemieszczały się z rejonu Wysp Brytyjskich nad Skandynawię oraz związanych z nimi frontów atmosferycznych. W okresie tym napływało powietrze polarne morskie, przejściowo cieplejsze. Zachmurzenie było małe i umiarkowane, okresami wzrastające do dużego i występowały przelotne opady deszczu, a miejscami także burze. Podczas burz opady lokalnie były o natężeniu ulewnym. Najwyższą dobową sumę opadów zanotowano w miejscowości Tarnów (woj. dolnośląskie; 28 VIII) oraz w Ustce (woj. pomorskie; 31 VIII) i wyniosła ona 24 mm. W nocy okresami tworzyły się lokalne mgły, gdzieś gęste. W tym okresie także notowano dni z temperaturą maksymalną przekraczającą na południu kraju 30°C. Najwyższą temperaturę zmierzono w Tarnowie, Rzeszowie oraz Krośnie i wyniosła ona 31,6°C. Wiatr był słaby i umiarkowany, na wybrzeżu okresami dość silny, przejściowo porywisty, przeważnie z kierunków południowych. Silniejsze porywy wiatru zanotowano w Łebie 28 VIII i w Zamościu 31 VIII (po 18 m/s). Najwyższe porywy wysoko w górach wyniosły: 33 m/s na Śnieżce oraz 26 m/s na Kasprowym Wierchu (oba 29 VIII).



Rys. 2.7. Mapa synoptyczna (29 VIII 2026, godz. 00 UTC)

Legenda do map synoptycznych:

Zjawiska meteorologiczne

	mgła, mgła mroząca		deszcz ciągły
	mrozący deszcz, mżawka		mżawka
	grad		śnieg
	burza, błyskawica		opady przelotne deszczu lub śniegu
	zawieje lub zamieć		satelitarny obraz stref zachmurzenia

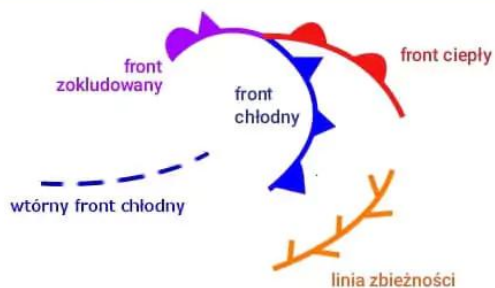
Zachmurzenie i prędkość wiatru

	niebo bezchmurne		cisza
	1/8		wiatr zmienny
	2/8		1 m/s
	3/8		2,5 m/s
	4/8		5 m/s
	5/8		7,5 m/s
	6/8		10 m/s
	7/8	...	...
	zachmurzenie całkowite		22,5 m/s
	niebo niewidoczne		25 m/s
	stacja automatyczna		27 m/s

prędkość wiatru
kierunek wiatru
wielkość zachmurzenia

Masy powietrza

PP	powietrze polarne
PA	powietrze arktyczne
PZ	powietrze zwrotnikowe
m	- morskie
k	- kontynentalne
C	- ciepłe
S	- stare



Układy ciśnienia

	Wyż		izobara co 5 hPa
	Niż		

Podsumowanie*

Średnia obszarowa temperatura powietrza w Polsce w sierpniu 2026 roku wynosiła 19,1°C i była wyższa od wieloletniej normy dla tego miesiąca (odchylenie od średniej z lat 1991-2020 wynosiło 0,7°C). Według kwantylowej klasyfikacji warunków termicznych miesiąc ten należy uznać za „bardzo ciepły” biorąc pod uwagę średnią dla Polski. Pod względem termicznym tegoroczny sierpień na północy, poza krańcami zachodnimi, i w środkowej części Polski był przeważnie w normie. Na pozostałym obszarze kraju sierpień był powyżej normy, a lokalnie na południowym wschodzie Polski znacznie powyżej normy. Najwyższe ujemne odchylenie od normy odnotowano w Helu, gdzie średnia miesięczna temperatura powietrza wyniosła 17,9°C, co stanowiło wartość o 0,3°C poniżej normy z wielolecia 1991-2020. Najniższa miesięczna średnia temperatura powietrza w tegorocznym sierpniu w Polsce była w Elblągu, Łęborku i w Suwałkach, gdzie wyniosła 17,2°C. Najwyższe dodatnie odchylenie od normy zanotowano w Krośnie: 2,2°C, gdzie średnia miesięczna temperatura wyniosła 20,7°C. Najwyższa średnia miesięczna temperatura została zanotowana w Rzeszowie i wyniosła 20,8°C. Najwyższą temperaturę maksymalną: 38,8°C, zanotowano w Kozienicach 5 VIII, a najniższą temperaturę minimalną, 1,0°C w Tarnowie 13 VIII.

W Warszawie średnia miesięczna temperatura wyniosła 20,1°C i była o 1,0°C wyższa od średniej wieloletniej, najwyższa temperatura maksymalna: 35,7°C, wystąpiła 5 VIII, natomiast najniższa temperatura minimalna: 9,1°C, została odnotowana 25 VIII. W latach 1951-2026 rekordową wartość temperatury w sierpniu w Warszawie zanotowano 8 VIII 2013 i było to 37,0°C, najniższą minimalną temperaturę: 3,0°C odnotowano 27 VIII 1973.

Pod względem opadów tegoroczny sierpień był bardzo zróżnicowany. Od Pomorza przez Warmię, Kujawy, przeważający obszar Mazowsza, Wielkopolskę, Ziemię Łódzką, po przeważającą część Ziemi Lubuskiej, Dolny Śląsk i Opolszczyznę był wilgotny i bardzo wilgotny (od 111% do 150 % normy opadowej), a lokalnie także skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy). W granicach normy opadowej (90–110% normy) sierpień był jedynie gdzieś na północnym wschodzie, północnym zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju. Na południu, południowym wschodzie, północnym zachodzie i krańcach północno-wschodnich było przeważnie sucho i bardzo sucho (50-89% normy), a lokalnie na krańcach północno-zachodnich także skrajnie sucho (poniżej 50% normy opadowej). Najwyższe przekroczenie normy miesięcznej wystąpiło w Poznaniu, gdzie spadło 114,9 mm opadu, co stanowiło 205,5% normy. Najwyższa miesięczna suma opadów wystąpiła w Jeleniej Górze: 131,4 mm, co stanowiło 148,5% normy dla tej stacji. Najniższa miesięczna suma opadów wystąpiła w Świnoujściu: 21,4 mm, co stanowiło 35,4% normy opadowej. Najwyższą dobową wysokość opadu zanotowano w Jeleniej Górze 21 VIII i wyniosła ona 82,2 mm.

W Warszawie w ciągu miesiąca suma opadów wyniosła 81,8 mm, co stanowiło 135,0% normy wieloletniej. Najwyższą dobową sumę opadów: 44,5 mm, zanotowano 17 VIII. W latach 1951-2026 najwyższą dobową sumę opadu zanotowano 19 VIII 2024 i było to 93,8 mm.

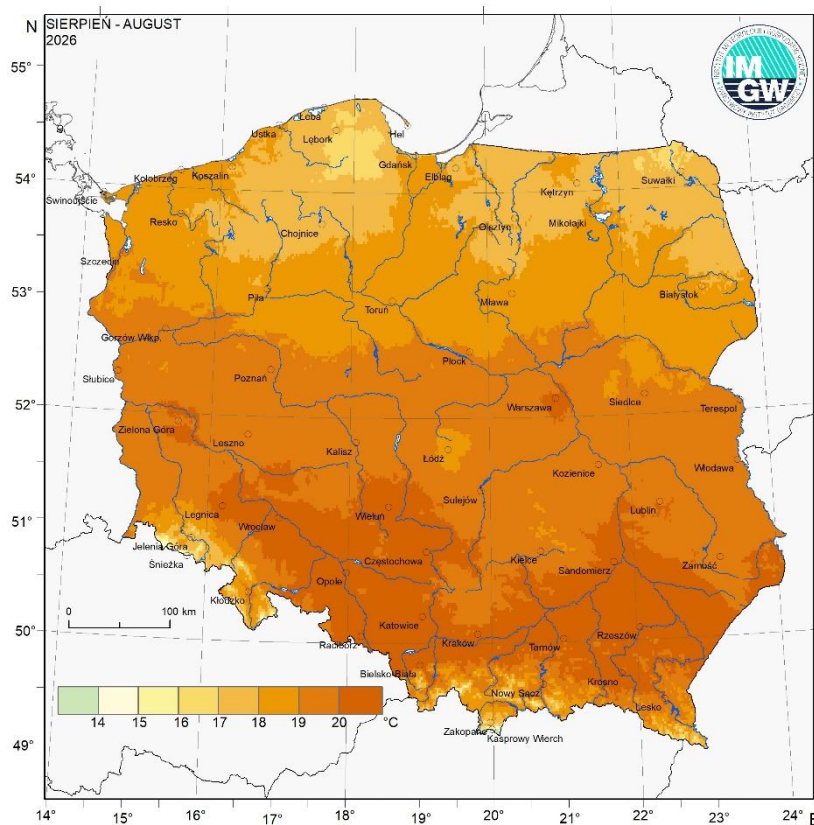
* Podane wartości pochodzą ze stacji synoptycznych. Wszystkie odniesienia dotyczą normy wieloletniej z lat 1991-2020.

Wartości ekstremalne dla sierpnia w wieloleciu 1951-2026:

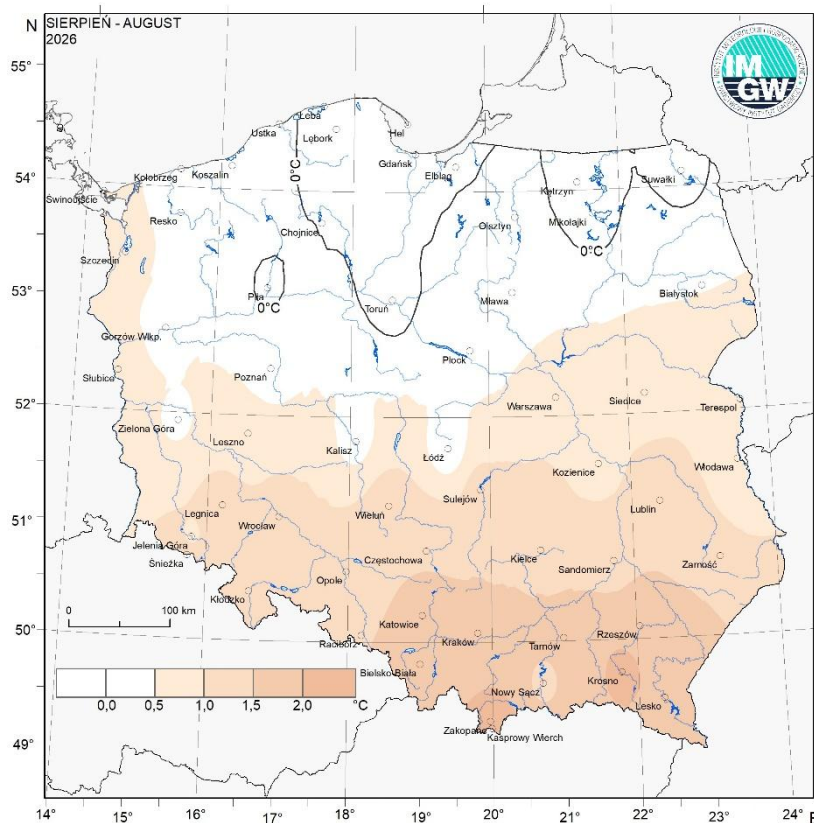
Najniższa temperatura	-0,1°C	w Szczecinku	23 VIII 1964,
	-4,5°C	na Kasprowym Wierchu	28 VIII 1978,
Najwyższa temperatura	38,8°C	w Kozienicach	5 VIII 2026,
Najwyższa suma opadów	153,4 mm	w Jeleniej Górze	18 VIII 2024.

Wartości ekstremalne dla sierpnia w dziesięcioleciu 2017-2026:

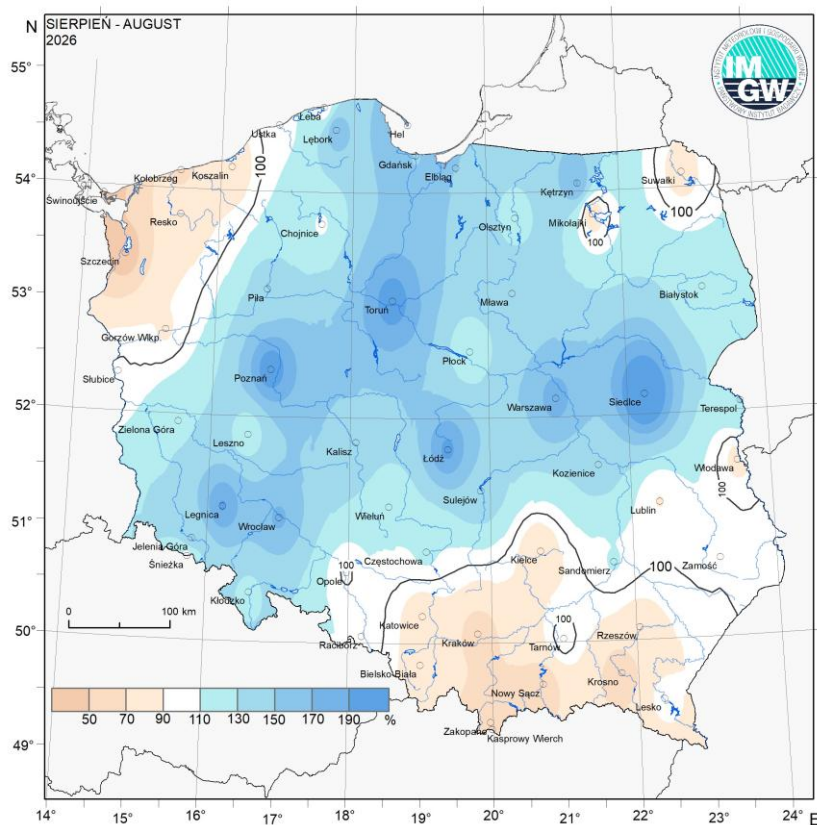
Najniższa temperatura	1,0°C	w Tarnowie	13 VIII 2026,
	-3,0°C	na Kasprowym Wierchu	24 VIII 2025,
Najwyższa temperatura	38,8°C	w Kozienicach	5 VIII 2026,
Najwyższa suma opadów	153,4 mm	w Jeleniej Górze	18 VIII 2024.



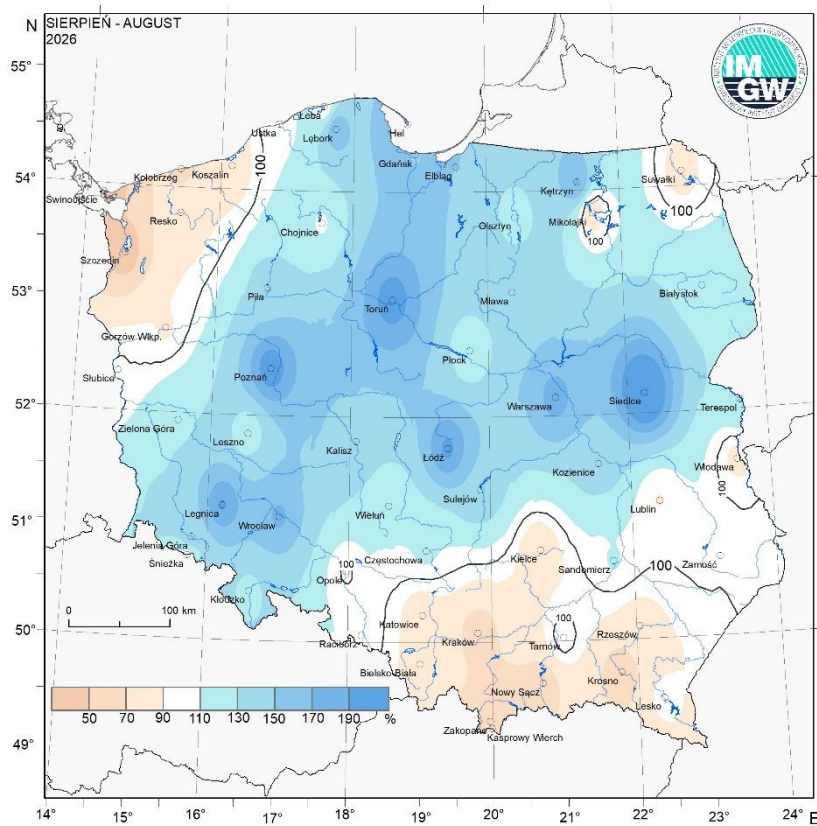
Rys. 2.8. Średnia miesięczna temperatura powietrza w sierpniu 2026



Rys. 2.9. Odchylenie średniej miesięcznej temperatury powietrza w sierpniu 2026, w stosunku do średniej wieloletniej 1991-2020



Rys. 2.10. Miesięczna suma opadu atmosferycznego w sierpniu 2026



Rys. 2.11. Anomalia miesięcznej sumy opadu atmosferycznego w sierpniu 2026, jako procent normy wieloletniej 1991-2020

Tab. 2.1. Charakterystyki meteorologiczne w sierpniu 2026

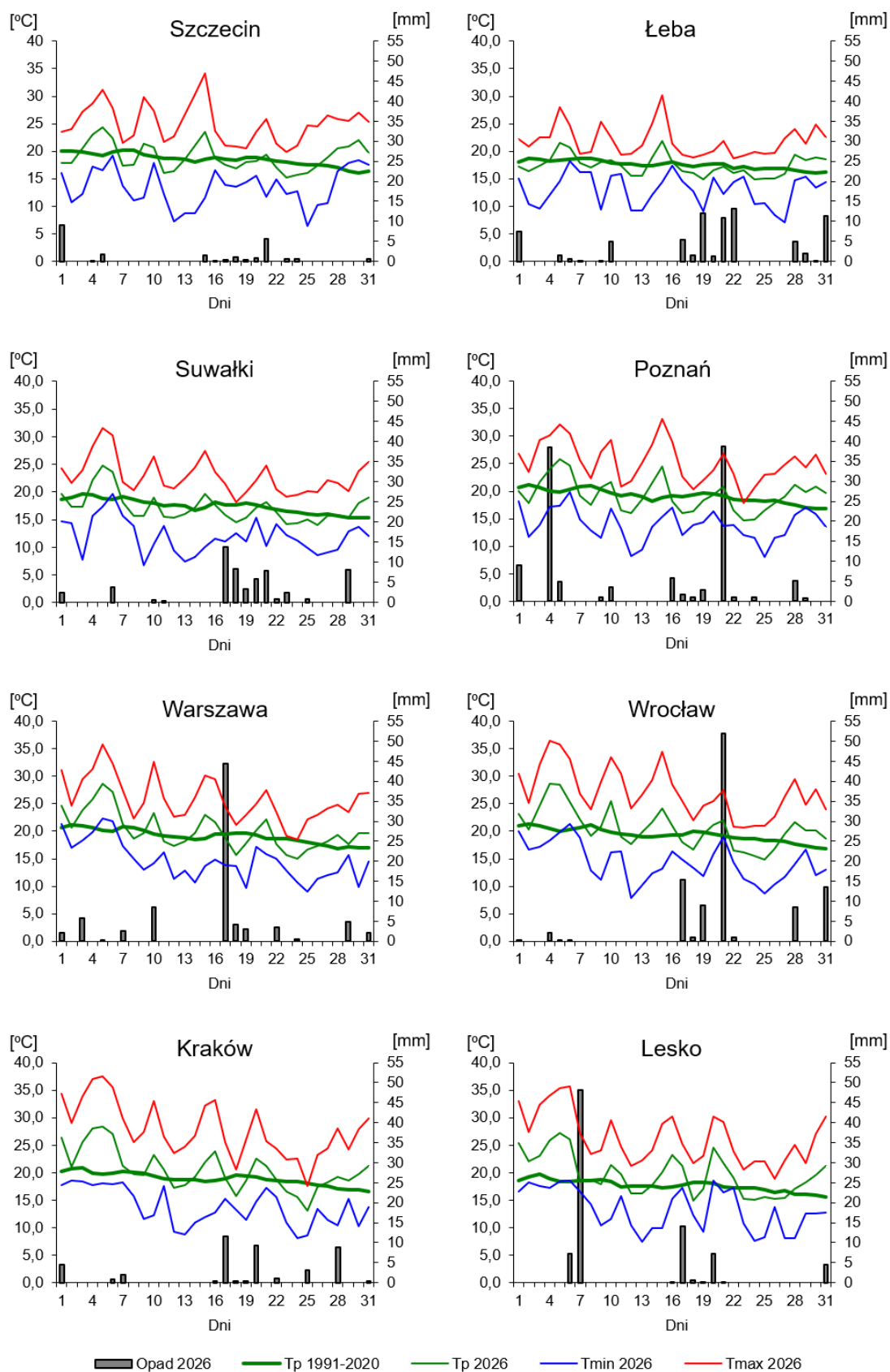
Lp.	Stacja	Temperatura powietrza						Temperatura gruntu na głęb. 5 cm		Opady atmosferyczne			Wilgotność względna		Uśonecznienie
		T średnia	Odchylenie T_{sr} od normy*	T_{max}	T_{min}	T_{min} przy gruncie	Liczba dni z $T_{max} > 25^{\circ}C$	T średnia	T_{min}	Suma	% normy*	Liczba dni z opadem	Średnia	Minimalna	Suma
		[°C]	[°C]	[°C]	[°C]	[°C]		[°C]	[°C]	[mm]			%	%	[godz.]
1	Białystok	18,0	0,5	33,3	7,7	5,9	12	.	.	79,9	115	15	77	30	231,6
2	Chojnice	17,7	0,0	31,1	7,0	6,0	8	19,7	15,3	78,1	108	13	71	25	231,6
3	Jelenia Góra	18,0	0,9	36,1	3,6	3,7	11	20,9	14,2	131,3	149	11	73	18	261,2
4	Katowice	20,4	1,8	36,8	7,6	4,4	19	22,4	15,3	56,7	78	8	64	21	281,6
5	Kielce	19,6	1,4	38,1	5,5	4,1	18	22,3	13,7	50,0	74	11	67	19	286,3
6	Koszalin	18,0	0,1	32,3	8,5	4,9	8	.	.	67,6	76	14	74	27	238,5
7	Kraków	20,5	1,6	37,6	8,1	7,0	21	21,5	15,3	42,8	59	12	64	20	281,9
8	Lublin	19,8	1,4	37,0	6,0	2,1	17	21,2	12,3	49,0	89	11	65	22	284,5
9	Łódź	18,8	0,1	35,1	6,2	4,3	13	22,0	10,4	105,4	195	13	73	25	270,8
10	Mława	18,3	0,0	31,9	7,2	5,2	11	22,9	12,8	77,2	136	14	74	27	240,0
11	Olsztyn	17,9	0,1	32,6	7,8	5,5	8	25,7	16,5	78,8	124	12	75	30	209,0
12	Opole	20,5	1,1	37,4	6,6	5,2	20	24,1	15,2	52,8	97	10	62	18	270,6
13	Poznań	19,4	0,3	33,2	8,0	6,0	15	21,9	15,9	114,9	206	14	67	20	243,9
14	Rzeszów	20,8	1,9	38,7	6,8	5,0	22	22,9	14,2	53,0	83	12	65	17	279,1
15	Suwałki	17,2	-0,2	31,5	6,7	5,9	6	23,2	14,4	59,0	83	13	76	33	236,3
16	Szczecin	19,1	0,6	34,2	6,4	4,8	15	21,6	11,4	22,4	37	13	69	22	227,2
17	Terespol	19,4	0,9	36,8	5,8	4,4	15	21,7	11,9	49,1	85	14	69	20	301,2
18	Toruń	18,7	-0,2	32,2	7,4	4,2	13	20,5	13,5	128,9	202	14	71	23	249,0
19	Warszawa	20,1	1,0	35,7	9,1	6,7	15	22,4	12,1	81,8	135	12	65	25	254,9
20	Wrocław	20,6	1,3	36,4	7,9	5,9	20	20,6	14,5	103,0	173	11	63	16	273,0
21	Zakopane	17,6	2,0	32,5	5,9	4,5	10	20,6	7,7	72,9	58	9	69	26	232,8
22	Zielona Góra	19,5	0,4	34,4	11,5	11,0	15	21,7	14,8	83,4	128	11	64	17	258,0

Oznaczenia:

kreska (-) - zjawisko nie wystąpiło;

kropka (.) - brak danych;

* wartości odniesiono do norm z okresu 1991-2020;



Rys. 2.12. Średnie dobowe i ekstremalne temperatury powietrza oraz dobowe sumy opadu atmosferycznego w sierpniu 2026

Informacja o liczbie zarejestrowanych wyładowań atmosferycznych na obszarze Polski przez system wykrywania wyładowań PERUN

W sierpniu 2026 system wykrywania i lokalizacji wyładowań atmosferycznych PERUN zarejestrował na obszarze Polski 2 627 999 wyładowań, w tym:

- 2 547 137 wyładowań chmurowych,
- 11 276 wyładowania doziemne dodatnie,
- 69 586 wyładowania doziemne ujemne.

3. Warunki hydrologiczne

Ostatniego dnia lipca (31 VII) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi i Bugu występowała strefa wody niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej.

Opadowo sierpień był bardzo zróżnicowany. Od Pomorza przez Warmię, Kujawy, przeważający obszar Mazowsza, Wielkopolskę, Ziemię Łódzką, po przeważającą część Ziemi Lubuskiej, Dolny Śląsk i Opolszczyznę był wilgotny i bardzo wilgotny (od 111% do 150 % normy opadowej), a lokalnie także skrajnie wilgotny (powyżej 150% normy). W granicach normy opadowej (90–110% normy) sierpień był jedynie gdzieś na północnym wschodzie, północnym zachodzie, południu oraz południowym wschodzie kraju. Na południu, południowym wschodzie, północnym zachodzie i krańcach północno-wschodnich było przeważnie sucho i bardzo sucho (50-89% normy), a lokalnie na krańcach północno-zachodnich także skrajnie sucho (poniżej 50% normy opadowej).

W tab. 2.1 przedstawiono charakterystyki meteorologiczne (m.in. opadowe) dla wybranych 22 miast położonych w różnych rejonach Polski. Liczba dni z opadem w miesiącu wynosiła najczęściej kilkanaście dni; najwięcej, 15 dni z opadem zanotowano w Białymstoku, a najmniej, 8 dni, w Katowicach.

Tab. 3.1. Najwyższe dobowe sumy opadu w województwach (20 mm i wyższe)

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
1 VIII	34	Zapędowo	pomorskie, 27%	Brda
	34	Trzebowa	wielkopolskie, 13%	Warta
	33	Drahe	podlaskie, 7%	Supraśl
	33	Brynica	śląskie, 11%	Brynica
	32	Karsibór II	zachodniopomorskie, 3%	Gwda
	27	Słubice	lubuskie, 13%	Odra
	22	Dobieszów	opolskie, 3%	Psina
3 VIII	54	Lubień	małopolskie, 1%	Raba
	27	Sawino	podlaskie, 7%	Narew
	25	Baligród-Mchawa	podkarpackie, 1%	San
	22	Łódź-Lublinek	łódzkie, 3%	Ner
4 VIII	38	Poznań-Ławica	wielkopolskie, 1%	Warta
	30	Grabik	lubuskie, 5%	Nysa Łużycka
5 VIII	48	Odrzychowice Kłodzkie	dolnośląskie, 5%	Nysa Kłodzka
	34	Jarnołówki	opolskie, 3%	Osobłoga
	30	Kościan II	wielkopolskie, 1%	Warta
	25	Rogity	warmińsko-mazurskie, 10%	Pasłęka
	24	Międzyrzecze	zachodniopomorskie, 2%	Rega
	23	Wejherowo	pomorskie, 7%	Reda
6 VIII	73	Jastrzębia	małopolskie, 3%	Biała
	68	Polana	podkarpackie, 12%	San
	62	Szymankowo	pomorskie, 4%	Święta
	45	Lubomin	dolnośląskie, 5%	Bystrzyca
	36	Dobrocin	warmińsko-mazurskie, 16%	Drwęca
	30	Chełsty	łódzkie, 6%	Pilica
	29	Paczków	opolskie, 3%	Nysa Kłodzka
	27	Nowosady	podlaskie, 2%	Narew
	25	Starachowice	świętokrzyskie, 7%	Kamienna
	25	Koło-Radoszewice	wielkopolskie, 1%	Noteć

Data	Opad maks. [mm]	Lokalizacja	Województwo i % stacji z opadem powyżej 20mm	Zlewnia
7 VIII	56	Kańczuga	podkarpackie, 31%	Wisłok
	55	Borusowa	małopolskie, 8%	Breń
	32	Dobrowoda	świętokrzyskie, 22%	Nida
	23	Chałupki	śląskie, 1%	Odra
10 VIII	24	Silniczka	łódzkie, 3%	Pilica
17 VIII	71	Widawa	łódzkie, 60%	Widawka
	56	Głucholazy	opolskie, 33%	Biała Głucholaska
	52	Kraszewice	wielkopolskie, 13%	Prosna
	49	Mszczonów	mazowieckie, 70%	Bzura
	47	Zamosze	podlaskie, 70%	Narew
	44	Kamienica	dolnośląskie, 26%	Nysa Kłodzka
	39	Pławniowice	śląskie, 26%	Kłodnica
	38	Troks	małopolskie, 20%	Przemsza
	28	Januszewice	świętokrzyskie, 7%	Pilica
	24	Rozogi	warmińsko-mazurskie, 7%	Narew
	23	Siecieborzyce	lubuskie, 12%	Bóbr
	23	Polana	podkarpackie, 1%	San
19 VIII	30	Ciecholub	pomorskie, 4%	Wieprza
	21	Świeradów-Zdrój II	dolnośląskie, 0%	Kwisa
20 VIII	36	Dobczyce	małopolskie, 28%	Raba
	34	Międzybrodzie Bialskie	śląskie, 16%	Soła
21 VIII	102	Mała Kopa	dolnośląskie, 91%	Bóbr
	97	Zbiczno	kujawsko-pomorskie, 96%	Drwęca
	95	Powidz	wielkopolskie, 91%	Warta
	65	Kuligi	warmińsko-mazurskie, 71%	Wel
	50	Warta II	łódzkie, 9%	Warta
	40	Skórcz-Ryzowie	pomorskie, 70%	Wierzyca
	38	Borkowo	mazowieckie, 8%	Wkra
	38	Sępólno Wielkie	zachodniopomorskie, 16%	Gwda
	34	Radzyń	lubuskie, 45%	Warta
	30	Sawino	podlaskie, 7%	Narew
	24	Wąsice	opolskie, 6%	Stobrawa
	23	Dolina Pięciu Stawów	małopolskie, 1%	Dunajec
	21	Sierakowice	śląskie, 1%	Bierawka
22 VIII	40	Elbląg-Milejewo	warmińsko-mazurskie, 36%	Elbląg
	27	Sławno	zachodniopomorskie, 4%	Wieprza
	25	Wyszków	dolnośląskie, 1%	Nysa Łużycka
	21	Rozewie	pomorskie, 5%	Bałtyk
23 VIII	27	Darłowo	zachodniopomorskie, 3%	Wieprza
	23	Słupsk II	pomorskie, 2%	Słupia
28 VIII	24	Tarnów	dolnośląskie, 7%	Nysa Kłodzka
	23	Ligota Górna	opolskie, 10%	Mała Panew
	23	Kończyce Małe	śląskie, 3%	Piotrówka
	22	Chrzanów	małopolskie, 0%	Przemsza
	22	Zbiersk II	wielkopolskie, 5%	Warta
	21	Mirków	łódzkie, 2%	Prosna
31 VIII	24	Ustka	pomorskie, 2%	Słupia

W tabeli 3.1 umieszczono najwyższe w województwach dobowe sumy opadu (20 mm i wyższe), jakie wystąpiły w poszczególnych dniach sierpnia. Na podstawie tych informacji można stwierdzić, że w sierpniu opady przekraczające 20 mm na dobę (uznawane za potencjalnie niebezpieczne) były notowane niemal przez połowę dni w miesiącu. Najwyższa dobową sumą opadów została zarejestrowana w dniu 21 VIII na stacji meteorologicznej Mała Kopa i spadło tam 102 mm.

Tab. 3.2. Najwyższe dobowe przyrosty stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC)

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
1 VIII	lubuskie	Bóbr	Stary Raduszec	42
2 VIII	śląskie	Odra	Krzyżanowice	64
	śląskie	Odra	Racibórz-Miedonia	42
	śląskie	Przemsza	Jeleń	53
4 VIII	podlaskie	Biała	Zawady	129
	łódzkie	Ner	Kazimierz	88
7 VIII	wielkopolskie	Kanał Ślesiński	Konin-Morzysław	73
	śląskie	Warta	Częstochowa 3	64
	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	63
	śląskie	Stradomka	Częstochowa 1	60
	warmińsko-mazurskie	Drwęca Warmińska	Krosno	58
	małopolskie	Dunajec	Żabno	46
	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	45
8 VIII	podlaskie	Elma	Piasieczno	44
	podkarpackie	Mleczka	Gorliczyna	79
	podkarpackie	Wisłok	Tryńcza	62
12 VIII	małopolskie	Szreniawa	Biskupice	44
14 VIII	małopolskie	Dunajec	Czchów	41
14 VIII	łódzkie	Prosna	Mirków	42
18 VIII	łódzkie	Ner	Kazimierz	122
	podlaskie	Biała	Zawady	115
	wielkopolskie	Łużyca	Kraszewice	68
	małopolskie	Wiśła	Sierosławice	52
	łódzkie	Nieciecz	Widawa	47
	wielkopolskie	Ołobok	Ołobok	46
	mazowieckie	Długa	Zielonka	44
19 VIII	łódzkie	Prosna	Mirków	40
	łódzkie	Ner	Poddębice	60
	podlaskie	Orlanka	Chraboły	40
20 VIII	wielkopolskie	Ner	Dąbie	40
21 VIII	warmińsko-mazurskie	Lęga	Kucze	48
22 VIII	dolnośląskie	Kamienna	Jelenia Góra	109
	dolnośląskie	Kamienna	Piechowice	69
	dolnośląskie	Strzegomka	Łażany	107
	dolnośląskie	Bóbr	Jelenia Góra	106
	dolnośląskie	Bóbr	Wojanów	54
	dolnośląskie	Bóbr	Sędziszów	47
	dolnośląskie	Kwisa	Nowogrodziec	94
	dolnośląskie	Kwisa	Gryfów Śląski	60
	dolnośląskie	Łomnica	Łomnica	91
	dolnośląskie	Piława	Mościsko	78
	dolnośląskie	Nysa Łużycka	Sieniawka	76
	dolnośląskie	Nysa Łużycka	Porajów	74
	wielkopolskie	Lutynia	Raszewy	73
	warmińsko-mazurskie	Drwęca	Nowe Miasto Lubawskie	69
	kujawsko-pomorskie	Drwęca	Brodnica	41
	kujawsko-pomorskie	Mień	Lipno	65
	kujawsko-pomorskie	Panna	Goryszewo	64
	wielkopolskie	Sama	Szamotuły	57
	wielkopolskie	Gwda	Ptusza	52
	dolnośląskie	Nysa Szalona	Jawor	49
	dolnośląskie	Podgórzna	Podgórzyn	44
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Pierzchały	41

Data	Województwo	Rzeka	Stacja wodowskazowa	Przyrost stanu [cm]
23 VIII	warmińsko-mazurskie	Bauda	Nowe Sadłuki	236
	warmińsko-mazurskie	Wąska	Pasłęk	235
	warmińsko-mazurskie	Sajna	Bykowo	183
	warmińsko-mazurskie	Drwęca Warmińska	Krosno	110
	warmińsko-mazurskie	Guber	Prosna	108
	warmińsko-mazurskie	Pasłęka	Łozy	100
	warmińsko-mazurskie	Elma	Piaseczno	91
	warmińsko-mazurskie	Wąsza	Bornity	88
	dolnośląskie	Sąsiedzica	Kanclerzowice	66
	warmińsko-mazurskie	Łyna	Sępól	60
	lubuskie	Nysa Łużycka	Przewóz	52
	wielkopolskie	Lutynia	Raszewy	52
24 VIII	warmińsko-mazurskie	Dejna	Smokowo	45
	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	90
25 VIII	lubuskie	Nysa Łużycka	Gubin	53
	pomorskie	Kanał Raduński	Pruszcz Gdański_Kanał	42
29 VIII	dolnośląskie	Piława	Mościsko	76
	śląskie	Brynica	Szabelnia	49
30 VIII	warmińsko-mazurskie	Lega	Kucze	45
31 VIII	kujawsko-pomorskie	Wda	Krąplewice	67

Na rzekach w sierpniu notowano głównie tendencję spadkową, rzadziej stabilizację, przy czym niemal przez cały miesiąc widoczne były wahania związane ze spływem wody opadowej i z pracą urządzeń hydrotechnicznych. Widoczny był także wpływ cyrkulacji atmosferycznej na poziom wody w Bałtyku, powodujący zmiany poziomu morza.

Zestawienie najwyższych dobowych przyrostów stanu wody (40 cm i wyższe, o 6 UTC) zamieszczono w tab. 3.2. Umieszczone tu najwyższe dobowe wartości wzrostów stanu wody, zgodnie z zasadą przyjętą w miesięcznych Biuletynach PSHM, dotyczą wartości z godz. 6 UTC. Również informacje o wysokości przekroczeń stanu ostrzegawczego i alarmowego podawane są w Biuletynach PSHM wg stanu na godz. 6 UTC.

Najważniejszymi przyczynami wysokich wzrostów stanu wody w rzekach w tym miesiącu były: spływ wód opadowych oraz praca urządzeń hydrotechnicznych.

W sierpniu przekroczenie stanu alarmowego zanotowano jedynie na rzece Wąska w Pasłęku (zlewnia Zalewu Wiślanego) w dniu 23 VIII o 35 cm. Stan ostrzegawczy został przekroczony w dorzeczu Wisły na rzekach: Brynica (Szabelnia, 29 VIII), Czarna (Sochonie, 22-28 VIII), Utrata (Krubice, 25-26 VIII), Ełk (Prostki, 1-6 VIII), Węgorapa (Węgorzewo, 2-7 i 23 VIII) i Brda (Ciecholewy, 8-12 VIII), a w dorzeczu Odry na rzekach: Strzegomka (Łażany, 22 VIII), Barycz (Odolanów, 8 i 20-30 VIII), Sąsiedzica (Kanclerzowice, 23-24 VIII), Bóbr (Jelenia Góra, 22 VIII), Kamienna (Jelenia Góra, 22 VIII) i Łużyca (Kraszewice, 25 VIII). Przekroczenie stanu ostrzegawczego notowano także na Baudzie (Sadłuki, 23 VIII) i na Łynie (Olsztyn-Kortowo, 22 i 25-31 VIII).

Ostatniego dnia sierpnia (31 VIII) stan wody na Wiśle znajdował się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym biegu i w ujściowym odcinku lokalnie w strefie wody średniej. Na Narwi i Bugu występowała strefa wody niskiej. Poziom wody na Odrze układał się głównie w strefie wody niskiej, tylko w górnym i ujściowym biegu miejscami w strefie wody średniej. Stan wody na Warcie układał się w strefie wody niskiej, tylko lokalnie w górnym biegu w strefie wody średniej.

W sierpniu wartości stanu wody niższe lub równe najniższej dotychczas obserwowanej wartości, do roku 2025, odnotowano na 67 stacjach hydrologicznych, na 41 w dorzeczu Wisły

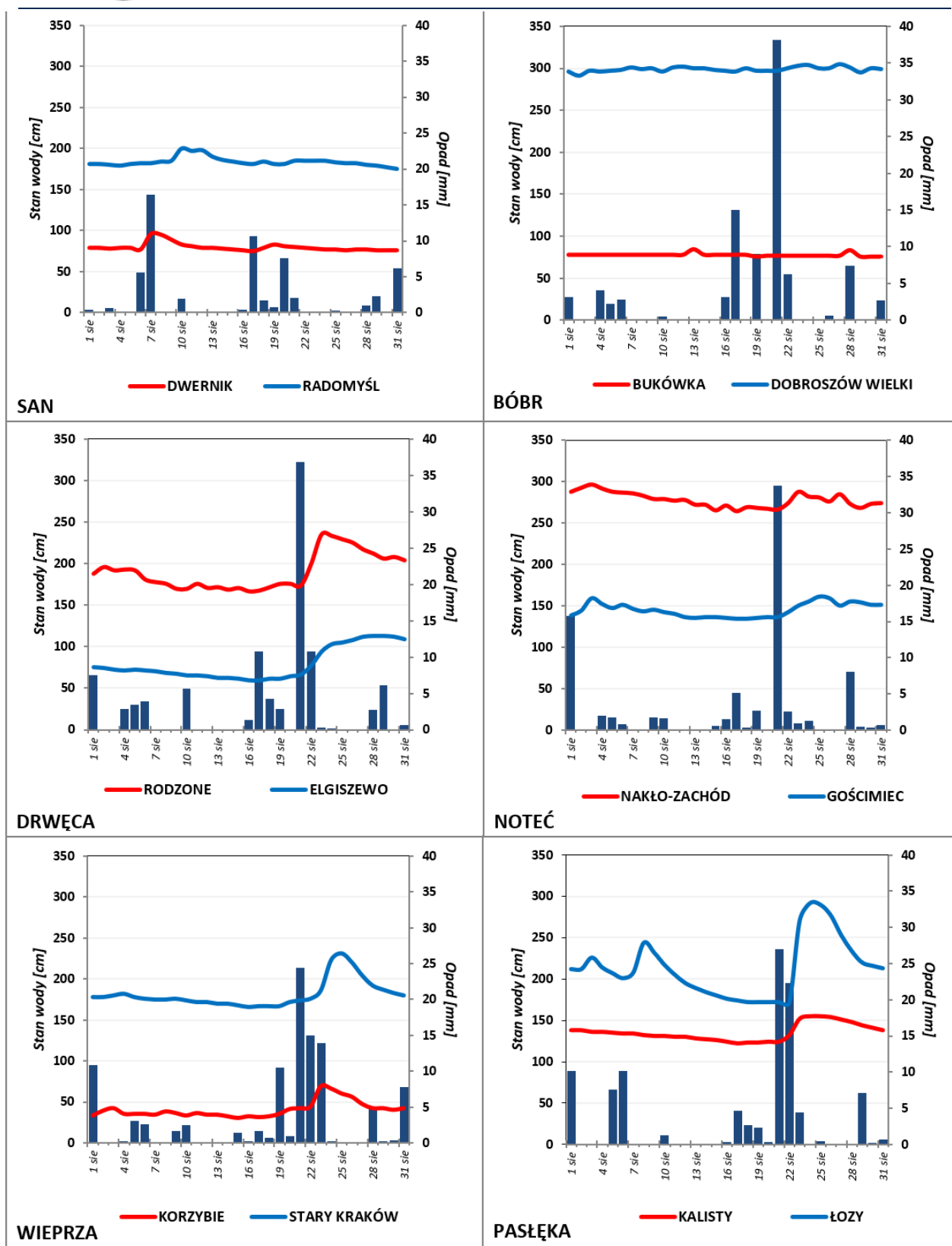
i na 26 w dorzeczu Odry. Najwyższe odchylenia od minimum notowano na stacji hydrologicznej Bardo na Nysie Kłodzkiej (12, 15, 16 i 17 VIII), kiedy stan wody był niższy od dotychczasowego minimum (do 2025 roku) o 16 cm. W poprzednim miesiącu takie wartości odnotowano na 36 stacjach.

Tab. 3.3. Stacje wodowskazowe, na których stan wody w sierpniu 2026 był niższy od dotychczas obserwowanych wartości (do roku 2025)

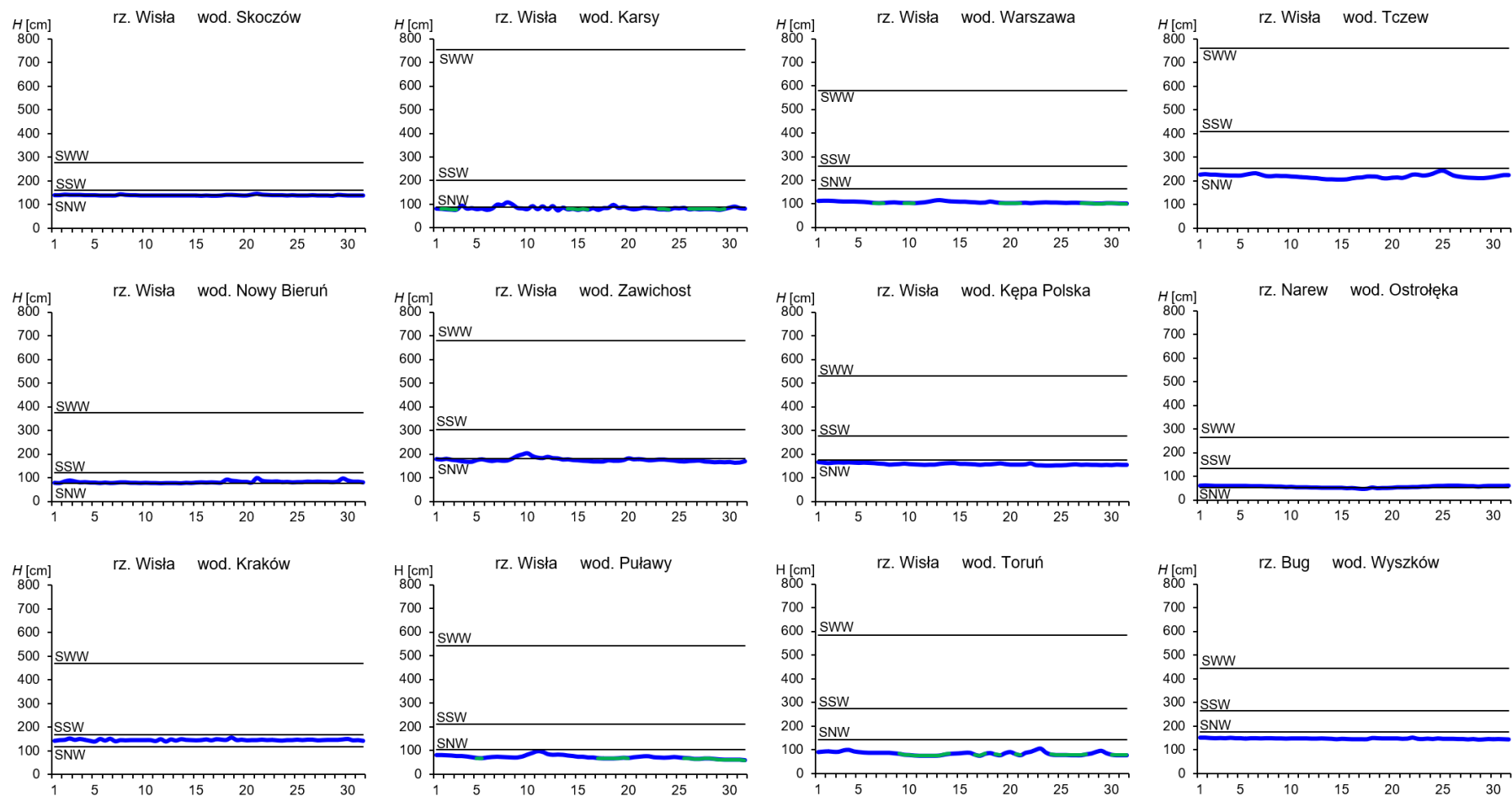
Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Sierpień 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (sierpień 2026)
Dorzecze Wisły						
1	Wiśła	Wiśła-Czarne	54	54	0	31
2	Wiśła	Sierosławice	30	20	-10	16
3	Wiśła	Karsy	82	75	-7	13
4	Wiśła	Szczucin	64	64	0	29
5	Wiśła	Koło	99	96	-3	30
6	Wiśła	Annopol	162	153	-9	31
7	Wiśła	Puławy-Azoty	70	61	-9	30, 31
8	Wiśła	Warszawa-Nadwilanówka	32	19	-13	29, 31
9	Wiśła	Warszawa-Bulwary	104	100	-4	29, 31
10	Wiśła	Modlin	193	187	-6	29
11	Wiśła	Toruń	85	76	-9	11, 12, 17
12	Wiśła	Fordon	86	82	-4	13
13	Soła	Czaniec-Kobiernice	143	142	-1	29
14	Żylica	Łodygowice	343	343	0	13, 14, 16, 17, 20
15	Stradomka	Stradomka	22	22	0	13, 14, 15, 16, 17
16	Łososina	Jakubkowice	34	34	0	14, 15, 16, 17, 31
17	Mierzawa	Michałów	72	70	-2	7
18	Czarna	Raków	100	99	-1	4, 5, 6, 7, 17, 25, 27, 28, 29
19	Czarna	Połaniec	94	92	-2	25
20	Wiśłoka	Pustków	70	66	-4	28, 29, 30
21	Jasiołka	Jasło	74	67	-7	17, 27, 29, 30, 31
22	San	Leżachów	78	78	0	29, 30, 31
23	San	Nisko	90	85	-5	31
24	San	Radomyśl	176	175	-1	31
25	Wiśłok	Tryńcza	164	154	-10	27
26	Tanew	Harasiuki	76	66	-10	15, 17
27	Bukowa	Ruda Jastkowska	22	16	-6	16, 17
28	Kamienna	Wąchock	2	2	0	28, 29, 31
29	Świślina	Rzepin	96	94	-2	3
30	Iłżanka	Kazanów	155	155	0	7, 16, 17, 18, 19, 27
31	Wieprz	Trawniki	284	277	-7	17, 26, 27, 28, 29, 30, 31
32	Wieprz	Lubartów	162	157	-5	21, 26, 27, 28, 29, 30, 31
33	Wieprz	Kośmin	136	124	-12	17, 18, 30, 31

Lp.	Rzeka	Stacja wodowskazowa	$H_{\min \text{ abs.}}$ [cm]	Sierpień 2026 $H_{\min}$ [cm]	ΔH * [cm]	Data wystąpienia $H_{\min}$ (sierpień 2026)
34	Radomka	Rogożek	104	99	-5	28, 31
35	Drzewiczka	Odrzywół	102	102	0	24, 25, 26, 27
36	Bug	Kryłów	12	-1	-13	29
37	Bug	Dorohusk	10	9	-1	30, 31
38	Bug	Włodawa	62	50	-12	29, 31
39	Bug	Krzyczew	82	76	-6	29
40	Bug	Małkinia	79	78	-1	29
41	Liwiec	Łochów	102	93	-9	1, 2, 3, 4, 5
Dorzecze Odry						
1	Odra	Malczyce	90	90	0	14
2	Odra	Nietków	90	84	-6	18, 19, 21
3	Odra	Połęczko	11	7	-4	19
4	Odra	Biała Góra	68	65	-3	19
5	Mała Panew	Krupski Młyn	17	14	-3	15, 16, 17, 24, 25, 28
6	Nysa Kłodzka	Międzylesie	79	77	-2	14, 15, 16, 17
7	Nysa Kłodzka	Bardo	38	22	-16	12, 15, 16, 17
8	Ścinawka	Tłumaczów	95	90	-5	17
9	Budzówka	Kamieniec Ząbkowicki	170	169	-1	6, 11, 12, 13, 14
10	Oława	Zborowice	117	115	-2	11, 12, 13, 14, 17
11	Strzegomka	Bogdaszowice	63	60	-3	17
12	Kaczawa	Rzymówka	93	92	-1	12, 13, 14, 15
13	Łomnica	Łomnica	220	217	-3	30, 31
14	Podgórna	Podgórzyn	51	43	-8	14, 15, 16
15	Kwisa	Gryfów Śląski	89	85	-4	16
16	Nysa Łużycka	Gubin	7	3	-4	14
17	Warta	Lgota Nadwarcie	71	67	-4	17
18	Warta	Działoszyn	388	384	-4	18
19	Warta	Osjałów	117	103	-14	17
10	Warta	Burzenin	54	48	-6	17
21	Warta	Sieradz	134	125	-9	16
22	Warta	Międzychód	58	57	-1	16, 21
23	Warta	Skwierzyna	113	113	0	17
24	Liswarta	Kule	74	62	-12	6, 7, 10, 15, 16, 17
25	Nieciecz	Widawa	80	73	-7	3, 4
26	Noteć	Santok	-1	-1	0	17

* $\Delta H = H_{\min \text{ abs.}} - H_{\min} \text{ (sierpień 2026)}$

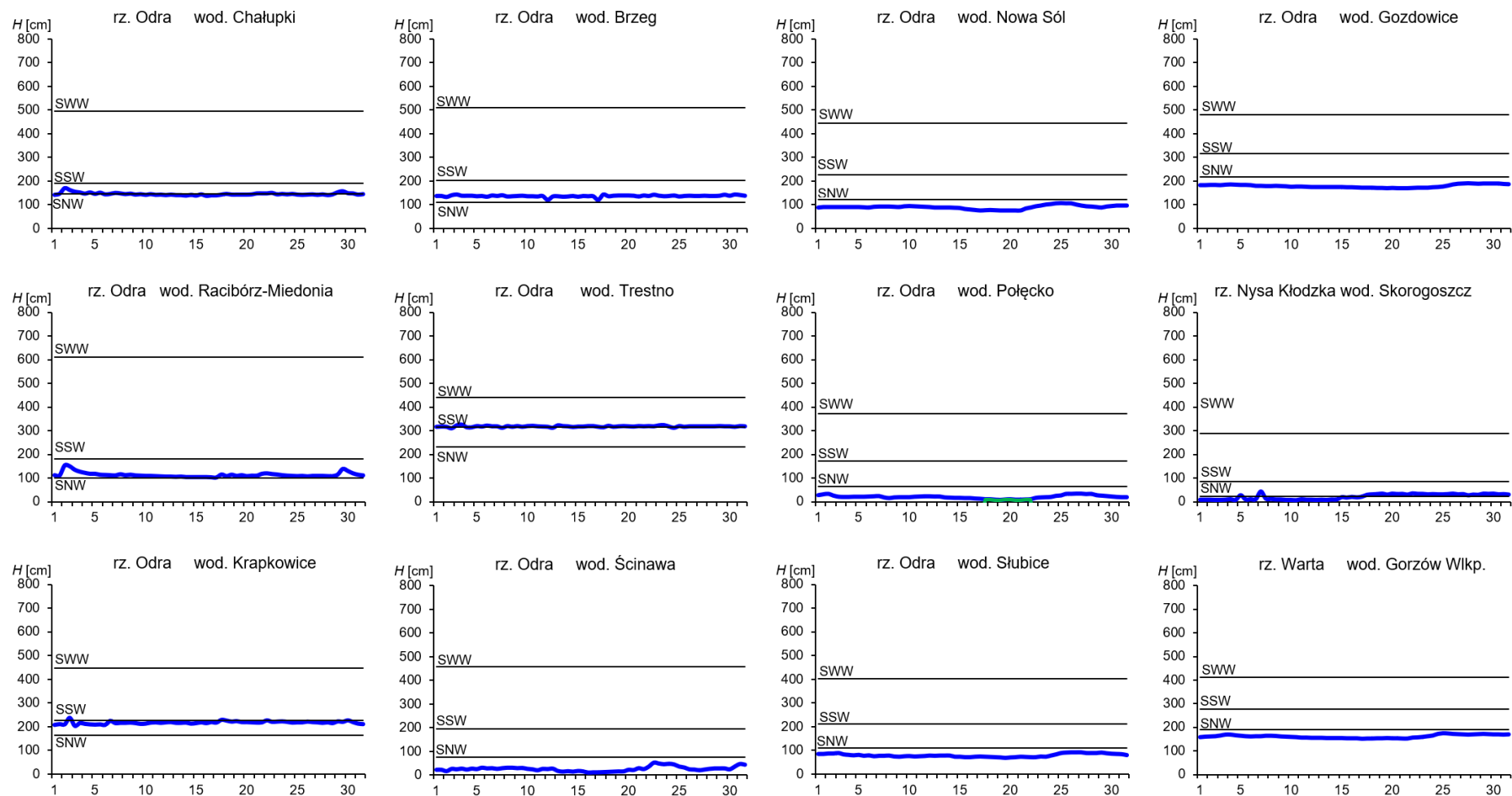


Rys. 3.1. Wysokość opadów średnich [mm] i przebieg stanu wody [cm] dla wybranych zlewni w Polsce w sierpniu 2026



poniżej minimum absolutnego

Rys. 3.2. Hydrogramy stanu wody na Wiśle, Narwi i Bugu w sierpniu 2026



Rys. 3.3. Hydrogramy stanu wody na Odrze, Nysie Kłodzkiej i Warcie w sierpniu 2026

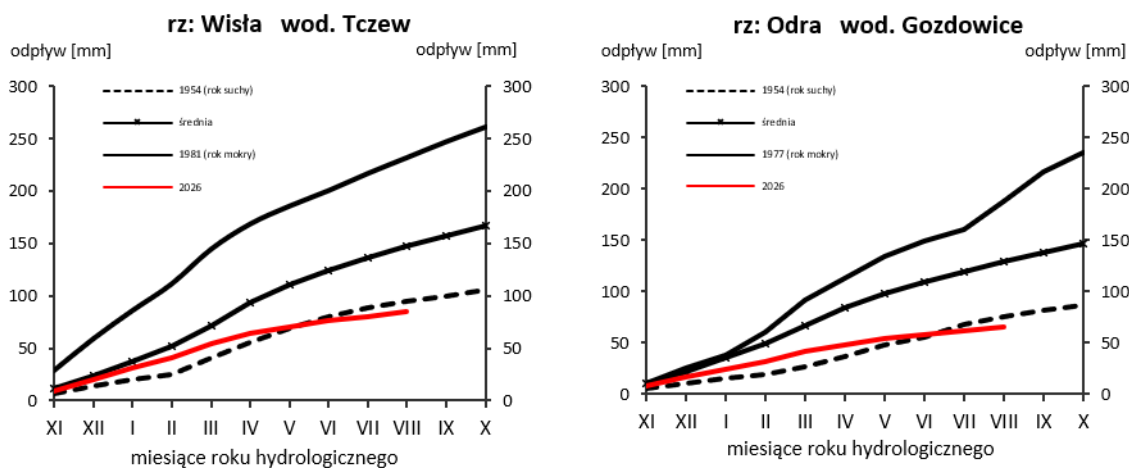
4. Odpływ rzeczny

W sierpniu wartości odpływu w przekrojach rzek dorzecza Wisły i Odry był wyraźnie niższe od normy. W przekrojach rzek Przymorza wahał się w granicach normy.

Odpływ (tab. 4.1) w dorzeczu Wisły wynosił od 23,9% normy w Wyszku na Bugu do 58,7% normy w Ostrołęce na Narwi, a w dorzeczu Odry od 22,6% normy w Raciborzu-Miedoni na Odrze do 54,8% w Nowym Dreźnie na Noteci. W rzekach Przymorza odpływ stanowił 97,3% odpływu normalnego w Resku na Redze, 84,5% w Słupsku na Słupi i 98,2% w Sępólnie na Łynie.

W dorzeczu Wisły odpływ kształtował się od 0,43 SNQ w Wyszku na Bugu do 1,96 SNQ w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 0,58 SNQ w Nowej Soli na Odrze i w Sieradzu na Warcie do 1,90 SNQ w Osetnie na Baryczy. W rzekach Przymorza odpływ wyniósł 1,34 SNQ w Resku na Redze, 1,28 SNQ w Słupsku na Słupi i 1,67 SNQ w Sępólnie na Łynie. Odpływ Wisły do Bałtyku wyniósł w sierpniu 4,32 mm, tj. 37,4% normy, Odrą odpłynęło 3,41 mm, tj. 34,3% normy.

Odpływ rzeczny od początku roku hydrologicznego, tj. od 1 listopada 2025 do 31 sierpnia 2026 w dorzeczu Wisły zawierał się w granicach od 42,7% normy w Wyszku na Bugu do 75,5% w Nowym Sączu na Dunajcu, a w dorzeczu Odry od 34,9% normy w Osetnie na Baryczy do 54,1% w Sieradzu na Warcie. W przekrojach zamykających zlewnie: Wisły w Tczewie oraz Odry w Gozdowicach odpływ ten był równy odpowiednio: 57,5% i 50,7% odpływu normalnego, a w rzekach Przymorza wynosił: dla Regi 69,1%, dla Słupi 82,4%, a dla Łyny 88,4% normy.



Rys. 4.1. Krzywe sumowe odpływu Wisły w Tczewie i Odry w Gozdowicach

Tab. 4.1. Odpływ w sierpniu 2026 w stosunku do wartości charakterystycznych z wielolecia 1951-2020, w wybranych profilach wodowskazowych

Lp	Rzeka	Przekrój	A [km ²]	Wartości średnie z okresu 1951 - 2020								Sierpień 2026					
				$\overline{Q}_8$ [m ³ /s]	$\overline{H}_8$ [mm]	$\overline{V}_8$ [mln m ³]	$\overline{Q}_r$ [m ³ /s]	$\overline{H}_r$ [mm]	$\overline{V}_r$ [mln m ³]	Σk	SNQ [m ³ /s]	Q [m ³ /s]	H [mm]	V [mln m ³]	n [%]	Q/SNQ	Σk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Wisła	Sandomierz	31 810	264	22,2	707	287	285	9 063	0,871	101	97,1	8,18	260	36,8	0,96	0,577
2	Wisła	Warszawa	84 945	507	16,0	1 359	564	210	17 801	0,873	228	154	4,86	412	30,4	0,68	0,518
3	Wisła	Tczew	193 923	838	11,6	2 243	1 032	168	32 539	0,881	417	313	4,32	838	37,4	0,75	0,507
4	Dunajec	Nowy Sącz	4 337	67,8	41,9	182	65,0	472	2 049	0,874	14,9	29,1	18,0	77,9	42,9	1,96	0,660
5	San	Przemyśl	3 688	36,1	26,2	96,7	52,0	445	1 641	0,896	10,3	17,1	12,4	45,8	47,4	1,65	0,422
6	Wieprz	Kośmin	10 293	25,4	6,62	68,1	36,8	113	1 159	0,863	16,0	8,19	2,13	21,9	32,2	0,51	0,418
7	Pilica	Sulejów	3 927	17,4	11,9	46,6	22,0	177	695	0,865	8,98	4,20	2,86	11,2	24,1	0,47	0,438
8	Narew	Ostrołęka	21 921	64,2	7,85	172	108	156	3 411	0,886	42,7	37,7	4,61	101	58,7	0,88	0,438
9	Bug	Wyszków	38 394	94,6	6,60	253	152	125	4 799	0,897	52,3	22,6	1,58	60,5	23,9	0,43	0,383
10	Łyna	Sępól	3 640	14,9	10,9	39,8	24,5	212	773	0,876	8,74	14,6	10,7	39,1	98,2	1,67	0,774
11	Odra	Racibórz-Miedonia	6 729	54,9	21,9	147	64,3	302	2 029	0,883	15,4	12,4	4,94	33,2	22,6	0,80	0,473
12	Odra	Ścinawa	29 612	163	14,7	436	177	189	5 589	0,873	62,9	41,5	3,75	111	25,5	0,66	0,417
13	Odra	Nowa Sól	36 840	177	12,8	473	200	171	6 292	0,868	79,4	45,7	3,32	122	25,9	0,58	0,431
14	Odra	Gozdowice	109 810	408	9,96	1 094	512	147	16 141	0,877	241	140	3,41	375	34,3	0,58	0,445
15	Nysa Kł.	Skorogoszcz*	4 489	36,9	22,0	98,7	35,7	251	1 127	0,870	9,12	10,8	6,44	28,9	29,3	1,18	0,337
16	Barycz	Osetno	4 580	7,69	4,49	20,6	14,8	102	466	0,863	1,55	2,94	1,72	7,87	38,3	1,90	0,302
17	Bóbr	Żagań	4 255	30,9	19,4	82,7	37,2	276	1 174	0,887	11,5	11,9	7,49	31,9	38,6	1,04	0,447
18	Warta	Sieradz	8 156	35,2	11,6	94,3	44,3	171	1 396	0,874	21,0	12,1	3,97	32,4	34,4	0,58	0,473
19	Warta	Poznań	25 909	71,9	7,43	193	99,4	121	3 135	0,882	39,6	27,4	2,83	73,4	38,1	0,69	0,450
20	Noteć	N. Drezdenko	15 932	53,6	9,02	144	72,6	144	2 289	0,866	38,4	29,4	4,94	78,7	54,8	0,77	0,454
21	Rega	Resko	1 134	6,29	14,9	16,8	8,70	242	274	0,867	4,57	6,12	14,5	16,4	97,3	1,34	0,599
22	Słupia	Słupsk	1 452	12,9	23,8	34,6	15,6	338	491	0,844	8,52	10,9	20,1	29,2	84,5	1,28	0,696

* - Przepływ jest pod wpływem gospodarki wodnej w zbiorniku.

Objaśnienia do tab. 4.1.

Q_m	przepływ średni miesięczny z wielolecia,
$\bar{H}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_m$	odpływ miesięczny średni z wielolecia,
m	indeks miesiąca
$\bar{Q}_r$	przepływ średni roczny, z wielolecia,
$\bar{H}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
$\bar{V}_r$	odpływ roczny średni z wielolecia,
r	indeks roku
$\sum k^-$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) w stosunku do odpływu średniego rocznego będącego sumą odpływów średnich miesięcznych z wielolecia
SNQ	przepływ średni z minimalnych przepływów rocznych z wielolecia,
Q	przepływ średni miesięczny bieżącego roku,
H	odpływ miesięczny bieżącego roku,
V	odpływ miesięczny bieżącego roku,
n	procent w stosunku do wartości średniej z wielolecia $n = Q / \bar{Q} * 100\% = H / \bar{H} * 100\% = V / \bar{V} * 100\%$,
k	wskaźnik odpływu miesięcznego w stosunku do odpływu średniego rocznego $k = H / \bar{H}_r = V / \bar{V}_r$
$\sum k$	wskaźnik sumarycznego odpływu od początku roku hydrologicznego (1 listopada) do końca danego miesiąca w stosunku do odpływu średniego rocznego

5. Jeziora



Rys. 5.1. Lokalizacja jezior bazowych i bilansowych sieci limnologicznej

Tab. 5.1. Morfometria i zlewnie jezior

Lp.	Jezioro	Jezioro				Zlewnia	Powierzchnia zlewni jeziora ²⁾
		Powierzchnia ²⁾	Objętość ¹⁾	Głębokość średnia ¹⁾	Głębokość maksymalna ¹⁾		[km ²]
		[km ²]	[mln m ³]	[m]	[m]		
1	Sławskie	8,3	43	5,2	12,3	Obrzyca – Odra	206,1
2	Powidzkie	10,7	131	12,7	45,4	Meszna – Warta	79,6
3	Komorze	3,9	49	11,8	34,7	Piława – Gwda	35,8
4	Sławianowskie	2,9	18	6,6	15,0	Głomia – Gwda	107,7
5	Ostrowite	3,6	36	9,4	28,5	Płociczna – Drawa	311,3
6	Morzycko	3,2	50	14,5	60,0	Słubia – Odra	60,6
7	Rajgrodzkie	14,6	143	9,4	52,0	Jędrzyna – Biebrza	742,8
8	Dejguny	7,7	93	12,0	45,0	Pisa – Narew	57,7
9	Bachotek	2,2	15	7,2	24,3	Skarlanka – Drwęca	233,4
10	Jasień	5,7	48	8,3	32,2	Łupawa	71,7
11	Raduńskie Górne	3,8	60	15,5	43,0	Radunia	73,6
12	Dadaż	9,7	121	12,3	39,8	Wadąg – Łyna	340,1

¹⁾ Atlas Jezior Polski (1996, 1997, 2000)

²⁾ Mapa Podziału Hydrograficznego (2010)

W sierpniu nastąpił niewielki spadek średniego (dla wszystkich jezior) poziomu wody (-1 cm). W poszczególnych jeziorach stwierdzono: niewielkie obniżenie lustra wody (w ośmiu zbiornikach), brak zmiany w kolejnych trzech oraz wzrost poziomu w jednym jeziorze (Dadaj). Miesięczne ekstremalne wahania lustra wody to: -8 cm w Morzycku oraz +7 cm w Dadaju. Wodę średnią posiadało pięć jezior, wysoką – cztery, a niską – trzy (Powidzkie, Komorze i Jasień). Największe odchylenie od stanu średniego odnotowano w Powidzkim (68 cm), a w pozostałych akwenach, gdzie stwierdzono odchylenia, były one dużo niższe (poniżej 23 cm). W stosunku do stanu wieloletniego, średniego dla wszystkich zbiorników, aktualny stan układał się powyżej wieloletniego o 5 cm, czyli w tym miesiącu obserwowany był niewielki nadmiar wody w każdym monitorowanym jeziorze. W poszczególnych jeziorach sytuacja ta przedstawia się następująco: nadmiar wody stwierdzono w siedmiu zbiornikach (najwięcej w Dadaju), niedobór wody w trzech akwenach (najwięcej w Powidzkim), a średnie poziomy wody zarejestrowano w pozostałych dwu jeziorach (Sławianowskie i Raduńskie G.).

Średnia temperatura wody mierzona przy wodowskazach wszystkich kontrolowanych jezior wyniosła 21,1°C i była wyższa od lipcowej o 0,4°C. W bieżącym miesiącu w zdecydowanej większości jezior nie nastąpiła zmiana tendencji wzrostowej temperatury wody: dziesięć akwenów nadal wykazywało wzrost temperatury średniej, a tylko w dwu (Komorze i Morzycko) zanotowano jej spadek. Jeśli chodzi o temperatury charakterystyczne wody, to ponad połowa wszystkich temperatur (22 wskaźniki) wykazało dalszy wzrost wartości, pozostałe wskaźniki wykazywały spadek (13 wskaźników) lub też nie wykazywały żadnej zmiany (1 wskaźnik).

Na wartość średnią miesięcznej temperatury wody (21,1°C) złożyły się temperatury notowane w poszczególnych jeziorach: wartość najwyższą zmierzono w Sławskim (22,5°C), a najniższą w Raduńskim G. (19,4°C). Wartości dobowe skrajne zmierzono w tych samych akwenach: czyli w Sławskim (25,9°C, 6 VIII) oraz w Raduńskim G. (17,7°C, 23 VIII). Średnia miesięczna temperatury wody we wszystkich monitorowanych jeziorach wzrosła o 0,4°C, a wartości ekstremalne zmierzono w Morzycku (- 0,5°C) oraz Dejgunach (+ 1,3°C).

Wszystkie regionalne grupy jezior posiadały bardzo wysoką średnią miesięczną temperaturę wody wynoszącą powyżej 20°C. Jeziora położone na Niżu były jednak nieco cieplejsze od pomorskich i mazurskich.

Średnia przezroczystość wody dla wszystkich jezior wyniosła 2,6 m i była niższa o 0,4 m od lipcowej. Na wartość tę złożyły się spadki w aż dziesięciu jeziorach oraz wzrosty w pozostałych dwóch (Komorze i Ostrowite). Wartości ekstremalne to: minimum 1,2 m zmierzone w Sławskim (niewiele lepsza widzialność krążka Secchiego była w Sławianowskim i Dadaju) oraz maksimum wynoszące 5,1 m stwierdzone w Powidzkim i Komorzu.

W sierpniu letnia stratyfikacja termiczna wody w kontrolowanych jeziorach utrzymywała się, a nawet, jak wynika z przeprowadzonych pomiarów, jej maksimum wystąpiło w bieżącym miesiącu. Wzrost średniej temperatury wody (do 10,4°C) dla wszystkich głębokich jezior był efektem tego, iż we wszystkich jeziorach zanotowano jej wzrost o około 0,6°C. Najcieplejszym akwenem pozostawał Bachotek (13,5°C), a najchłodniejszym było Morzycko (9,0°C). Średnią temperaturę wody wyższą od 10°C zmierzono także w czterech kolejnych zbiornikach – oprócz Bachotka były to jeziora: Komorze, Ostrowite, Jasień i Dadaj.

We wszystkich jeziorach głębokich, największe zmiany nastąpiły w obrębie epilimnionu, małe – w metalimnionie, a niewielkie – w hipolimnionie. W epilimnionie średnia temperatura wody zazwyczaj wynosiła około 21°C. Najwyższą temperaturę (23,3°C) zmierzono w obrębie wód powierzchniowych jez. Komorze, a najniższą - wód jez. Dadaj (19,6°C). Miąższość epilimnionów w poszczególnych jeziorach wynosiła około 6-7 m osiągając swe maksimum w jeziorach: Powidzkim i Dejguny (po 8 m). Z kolei w metalimnionie, tj. warstwie leżącej poniżej, na przestrzeni kilku metrów nastąpił duży spadek temperatury wody; największy gradient spadku zarejestrowano w Komorzu (4,2°C/mb na ósmym metrze głębokości). Jednak gradient spadku temperatury wody w całej tej warstwie zazwyczaj był dużo mniejszy niż wspomniano wyżej (tj. około 1°C/mb). Miąższość metalimnionu, wynosiła około 5 m. Temperatury wody warstwy leżącej najniżej, tj. wód hipolimnionu, w kontrolowanych jeziorach nie uległa ona zasadniczym zmianom i wynosiła zwykle 5-9°C, minimalną jej wartość zmierzono w dolnej części tej warstwy w Jez. Rajgrodzkim (4,8°C). Miąższość hipolimnionu była największa w zbiornikach najgłębszych i maksymalną jej wartość zmierzono w Morzycku (przekraczała ona 45 m).

Zawartość tlenu rozpuszczonego w wodzie kontrolowanych zbiorników była typowa dla jezior będących w szczycie letniej stratyfikacji termicznej: w poprzednim miesiącu wartość średnia w całym pionie głębokościowym wyniosła 3,8 mgO₂/dm³, a w sierpniu było to 2,4 mgO₂/dm³, czyli nastąpiło zmniejszenie o 1,4 mgO₂/dm³ w ciągu miesiąca. Wartość 2,4 mgO₂/dm³ to wartość średnia dla wszystkich monitorowanych jezior głębokich, a w poszczególnych jeziorach wahała się ona od 1,1 mgO₂/dm³ (Rajgrodzkie) do 4,1 mgO₂/dm³ (Dejguny). Oprócz Dejgun wartość średniego natlenienia wody - w całym pionie pomiarowym - wynoszącego powyżej 3 mgO₂/dm³ zmierzono także w Komorzu.

Z kolei w wodach epilimnionu zawartość tlenu rozpuszczonego wynosiła zazwyczaj około 10 mgO₂/dm³, wartość minimalną zanotowano w Dadaju (8 mgO₂/dm³). Zmiany zawartości tlenu rozpuszczonego w tej strefie były niewielkie. W leżącym niżej metalimnionie we wszystkich obserwowanych akwenach zanotowano duży spadek zawartości tlenu rozpuszczonego i spadek ten był rzędu kilku mgO₂/dm³, wartość najwyższą gradientu spadku przypadającą na metr głębokości akwenu, zarejestrowano w Dadaju (6,1 mgO₂/dm³/mb), a zazwyczaj był on dużo niższy (około 0,5 mgO₂/dm³/mb). W hipolimnionie, zawartość tlenu rozpuszczonego w tej warstwie była mała i zazwyczaj wynosiła do 1 mgO₂/dm³. Tym niemniej w wodach hipolimnionu trzech jezior (Dejguny, Dadaj i Rajgrodzkie) zanotowano przejściowy wzrost natlenienia wody, a największy stwierdzono w Dadaju (1,2 mgO₂/dm³). W siedmiu jeziorach głębokich w sierpniu istniały strefy beztlenowe lub posiadające tlen rozpuszczony w niewystarczającej ilości. Były to jeziora: Jasień (miąższość strefy beztlenowej to 25 m), Rajgrodzkie (21 m), Morzycko (20 m) oraz cztery jeziora, w których miąższość strefy beztlenowej była niższa niż 20 m (Ostrowite, Dadaj, Bachotek i Raduńskie G.). W pozostałych dwóch jeziorach głębokich (czyli w Komorzu i Dejgunach) wody posiadające słabe natlenienie zalegały w dużo mniejszych obszarach.

W dwóch kontrolowanych jeziorach płytkich (Sławskie i Sławianowskie) stwierdzono utrzymywanie się wysokiej temperatury w wierzchniej warstwie wody i jej spadek wraz z głębokością. Także wraz ze wzrostem głębokości zarejestrowano tam spadek zawartości tlenu rozpuszczonego: od ok. 10 mgO₂/dm³ do nawet 0 mgO₂/dm³.

Tab. 5.2. Stan i temperatura wody jezior w sierpniu 2026

Lp	Jezioro	$\bar{H}_{VIII}$ (1981 – 2020)			H_{VIII}			Stan wody	ΔH			T_{VII}			ΔT		
		NNW	SSW	WWW	NW	SW	WW		NW	SW	WW	NT	ST	WT	NT	ST	WT
		[cm]			[cm]				[cm]			[°C]			[°C]		
1	Sławskie	144	166	202	176	179	182	wysoki	-4	-3	-5	20,1	22,5	25,9	-0,1	0,4	-0,9
2	Powidzkie	402	454	502	376	380	388	niski	-4	-2	1	19,7	21,6	24,0	1,8	1,1	-1,8
3	Komorze	116	125	139	112	115	117	niski	-2	-1	-1	19,5	21,0	23,2	0,6	-0,1	-1,4
4	Sławianowskie	150	192	219	190	192	195	średni	-2	-1	0	19,1	21,1	24,4	1,0	0,3	-1,2
5	Ostrowite *)	74	95	118	99	102	105	średni	-1	0	0	20,1	21,7	23,9	0,1	0,2	-0,9
6	Morzycko	152	186	220	187	191	195	średni	-8	-8	-10	18,9	21,5	23,6	-1,0	-0,5	-2,6
7	Rajgrodzkie	109	185	233	205	209	214	wysoki	0	-2	0	18,3	21,0	25,3	0,1	0,1	-0,9
8	Dejguny	148	172	202	189	194	199	wysoki	-5	-4	-2	18,7	20,3	24,1	3,1	1,3	1,6
9	Bachotek	157	241	295	264	268	272	średni	-1	-1	0	19,0	21,2	25,0	0,6	0,6	0,4
10	Jasień	124	136	152	132	133	133	niski	-1	0	-2	19,0	20,8	23,4	0,2	0,1	-0,4
11	Raduńskie G.	474	491	510	488	491	493	średni	-2	0	0	17,7	19,4	21,9	0,3	0,5	0,0
12	Dadaj	94	124	179	171	173	176	wysoki	9	7	5	19,1	21,2	25,4	1,2	0,7	-0,3

*) Ostrowite – wielolecie 2005 – 2020

gdzie:

$\bar{H}_m$ - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

H_m - stany charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔH - zmiany stanów charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

T_m - temperatury charakterystyczne wody w danym miesiącu

ΔT - zmiany temperatur charakterystycznych wody w stosunku do poprzedniego miesiąca

NNW- najniższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

SSW- średni stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

WWW- najwyższy stan w danym miesiącu w wieloleciu 1981-2020

NW- najniższy stan w danym miesiącu

SW- średni stan w danym miesiącu

WW- najwyższy stan w danym miesiącu

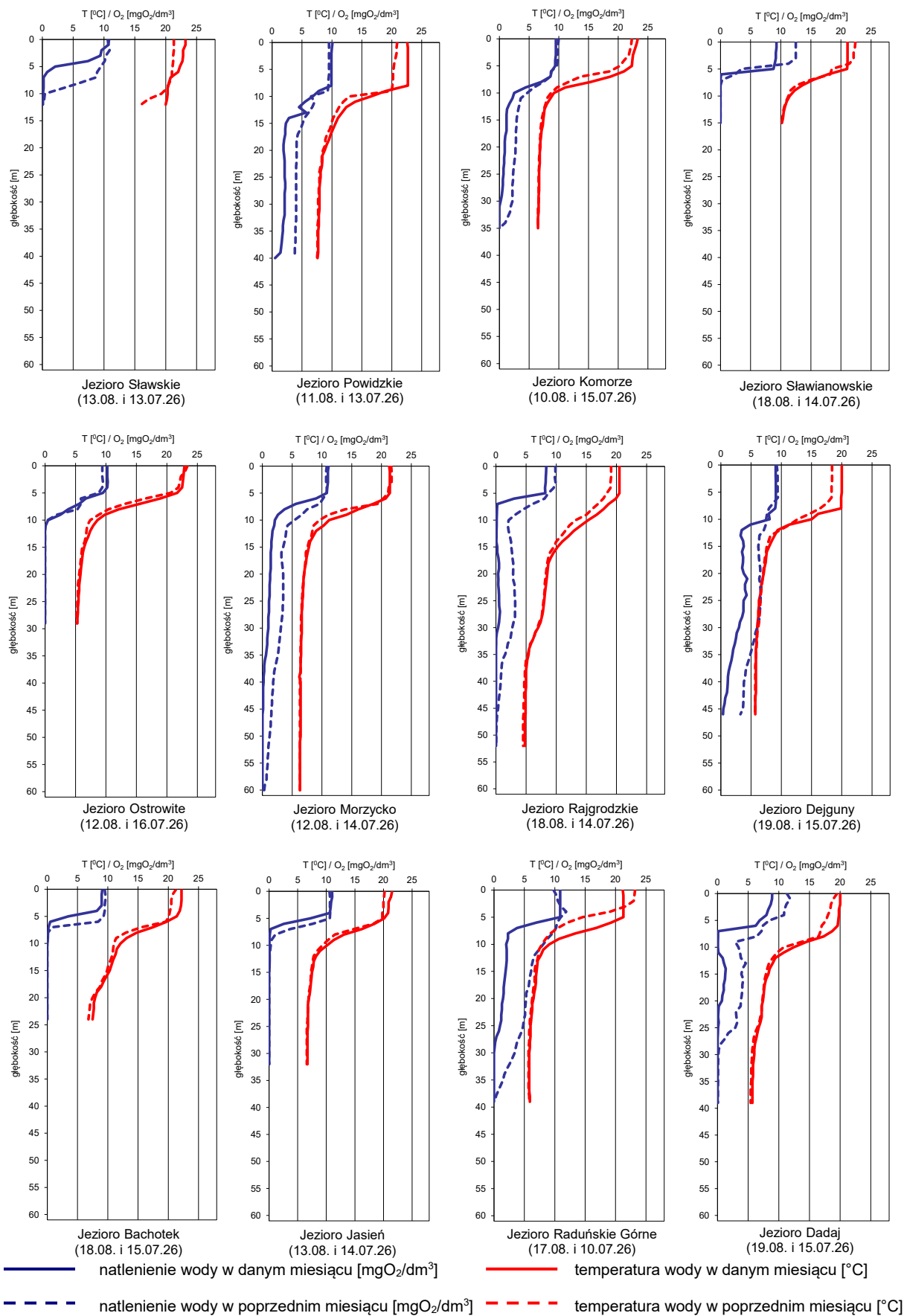
NT - najniższa temperatura wody w danym miesiącu

ST - średnia temperatura wody w danym miesiącu

WT- najwyższa temperatura wody w danym miesiącu

Tab. 5.3. Przezroczystość wody [m]

Lp	Jezioro	Maj 2026	Czerwiec 2026	Lipiec 2026	Sierpień 2026
1	Sławskie	2,1	1,3	1,3	1,2
2	Powidzkie	4,0	5,5	6,2	5,1
3	Komorze	2,8	4,8	3,0	5,1
4	Sławianowskie	2,8	3,6	2,0	1,7
5	Ostrowite	6,0	3,8	2,0	2,7
6	Morzycko	3,0	7,0	3,9	2,4
7	Rajgrodzkie	2,1	4,1	2,5	2,0
8	Dejguny	2,7	5,0	3,5	3,1
9	Bachotek	3,2	3,3	2,6	1,9
10	Jasień	2,6	3,9	2,6	2,3
11	Raduńskie Górne	2,5	5,0	4,0	2,4
12	Dadaj	1,7	4,6	2,8	1,7



Rys. 5.2. Natlenienie i temperatura wody jezior bilansowych

6. Parowanie z powierzchni wody



Rys. 6.1. Lokalizacja stacji ewaporometrycznych

6.1. Parowanie z powierzchni zbiorników ewaporometrycznych zlokalizowanych na lądzie

W sierpniu sumy miesięczne parowania z basenów 20 m² z wyjątkiem stacji w Pile (suma równa średniej) były powyżej średniej z wielolecia. Wynosiły od 84 mm w Borucinie do 125 mm w Sulejowie. Najwyższe odchylenie od średniej z wielolecia zanotowano na stacji w Kłodzku i w Sulejowie (+26%). Na stacji w Borucinie parowanie z basenu 20 m² obliczono na podstawie wzorów Braslowskiego i Vikulina.

Tab. 6.1. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody - basen 20 m² sierpień 2026

Stacja	1981-2025			sierpień 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
	mm							mm	%
BORUCINO	105	52	80	30	30	24	84	4	5
KŁODZKO ^{a)} *)	126	63	93	38	44	35	117	24	26
PIŁA	124	59	92	31	32	29	92	0	0
RADZYŃ	129	65	93	40	36	30	106	13	14
SULEJÓW *)	136	62	99	41	45	39	125	26	26
WŁODAWA *)	154	75	104	40	39	37	116	12	12

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 1993-2025

*) Stacje włączone do sieci synoptycznej WMO

W tabeli 6.1. podano sumy miesięczne parowania z ewaporometru 20 m². Zgodnie z zaleceniami WMO parowanie zmierzone tym ewaporometrem charakteryzuje średnie wieloletnie, sezonowe, straty wody na parowanie z jezior i zbiorników wodnych, średniej wielkości o głębokości średniej w granicach 1,5-5 m i powierzchni zwierciadła wody do 1 km² o naturalnym reżimie termicznym. W celu uzyskania zbliżonych do rzeczywistych miesięcznych wartości parowania z jezior położonych w podobnych warunkach klimatycznych jak przedstawione w tabeli [6.1.] stacje ewaporometryczne, zmierzone wartości parowania w poszczególnych miesiącach wymagają skorygowania współczynnikami przeliczeniowymi [R], których wielkość zależy od parametrów morfometrycznych badanego jeziora lub zbiornika wodnego.

Tab. 6.2. Przybliżone wartości współczynnika [R] dla zbiorników o różnej głębokości i powierzchni do 5 km²

Obiekt wodny	Głębokość [m]	Wartości współczynnika R						
		V	VI	VII	VIII	IX	X	V-X
Głęboki	$h_{sr} \geq 15$ m	0,61	0,89	0,97	1,05	1,25	1,47	0,96
Płytki	$h_{sr} \leq 5$ m	1,01	1,12	1,14	1,17	1,31	1,41	1,15
Stawy rybne	$h_{sr} \geq 1,5-3,0$ m	1,21	1,29	1,24	1,20	1,13	1,00	1,20

W tabeli 6.3 prezentujemy sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody w ewaporometrach GGI-3000 (12 stacji). Regułą jest, iż tego typu ewaporometry notują wyższe parowanie w stosunku do basenu 20 m². W sierpniu na stacjach sumy parowania w basenach GGI 3000 mieściły się w zakresie od 80 mm w Zakopanem do 165 mm w Jarczewie. Na stacjach w Borucinie, Jarczewie, Kłodzku, Pile, Sandomierzu, Sulejowie, Łebie i Suwałkach sumy zmierzonego parowania były powyżej średniej z wielolecia. Natomiast na stacjach w Radzynie, Włodawie i Mławie wartości zmierzonego parowania osiągnęły sumy poniżej tych z wielolecia. Na stacji w Zakopanem suma zmierzonego parowania osiągnęła swoją średnią z wielolecia.

Tab. 6.3. Sumy dekadowe i miesięczne parowania z powierzchni wody-ewaporometr GGI-3000 - sierpień 2026

Stacja	2010-2025			lipiec 2026					
	Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od średniej	
	mm			mm				mm	%
BORUCINO	108	70	86	33	33	35	101	15	17
JARCEW	186	104	139	57	58	50	165	26	19
KŁODZKO	154	85	108	49	47	35	131	23	21
PIŁA	163	78	115	43	42	42	127	12	10
RADZYŃ	179	93	132	50	40	36	126	-6	-5
SANDOMIERZ	150	95	120	49	44	35	128	8	7
SULEJÓW	179	92	123	58	56	46	160	37	30
WŁODAWA	226	116	151	46	49	45	140	-11	-7
ZAKOPANE	101	63	80	27	32	21	80	0	0
ŁEBA ^{a)}	113	71	92	38	40	31	109	17	18
SUWAŁKI ^{b)}	111	98	105	38	38	32	108	3	3
MŁAWA ^{c)}	160	89	116	35	32	30	97	-19	-16

^{a)} Wartości max., min. i średnie obliczono dla okresu 2011-2025

^{b)} Stacja ewaporometryczna od 2024 roku

^{c)} Stacja ewaporometryczna od 2016 roku

6.2. Parowanie z powierzchni jezior

W tabeli 6.4 przedstawione zostały wyniki zmierzonego parowania w ewaporometrze GGI-3000 na czterech posterunkach pływających (tratwach) i zredukowane wzorem. Na stacjach pływających (tratwach ewaporometrycznych) sumy miesięczne parowania wyniosły od 108 mm w Buntowie do 126 mm w Radzynie. Najwyższe odchylenie od średniej z wielolecia zanotowano w Borucinie (+13%). Jedynie na tratwie w Radzynie suma miesięczna parowania była poniżej średniej z wielolecia.

Tab. 6.4. Sumy dekadowe i miesięczne parowania (rzeczywistego) z powierzchni jezior – sierpień 2026

Jezioro	Posterunek	2019-2025			lipiec 2026					
		Max.	Min.	Śr.	I dek.	II dek.	III dek.	Suma	Odchylenie od śr. wieloletniej	
		mm			mm				mm	%
Sławskie	Radzyń	158	114	135	46	42	38	126	-9	-7
Sławianowskie	Buntowo	119	78	104	36	32	40	108	4	4
Rajgrodzkie	Rajgród	120	92	107	38	39	34	111	4	4
Raduńskie Górne	Borucino	111	86	98	35	40	36	111	13	13

***Rozpowszechnianie powyższych danych
wyłącznie
z podaniem IMGW-PIB jako źródła informacji***



**INSTYTUT METEOROLOGII I GOSPODARKI WODNEJ
PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY**

01-673 Warszawa, ul. Podleśna 61

Internet: <http://www.imgw.pl>

e-mail: biuletyn@imgw.pl